

Na grobeh stotih žrtev

12. februar je dan, ko občani občine Slovenske Konjice praznujejo občinski praznik v spomin na žrtve enega najgrozovitejših zločinov nemške soldateske v naši domovini.

Devetnajst let se konjska občina nenehno vzpenja in razvija. Samo podatek, da je občina pred vojno imela le okoli 1200 zaposlenih in da je lani to število že presegle 3800 zaposlenih, pove veliko. Občina Slovenske Konjice, ki danes ustvarja nad 9 milijard dohodka, se bo v bodoče razvijala še hitreje. Leta 1970, torej ob koncu sedemletnega razvojnega načrta, naj bi v občini ustvarjali že 16 in pol milijarde dohodka.

Za take svetle perspektive so občani konjske občine prav globoko hvaležni ljudski revoluciji in brezštevili žrtvam, ki so bile položene v temelje naše socialistične stvarnosti — tudi frankolovske.

Frankolovskim žrtvam se bodo poklonili ob grobovih nad Frankolovim, istega dne pa bodo v Slovenskih Konjicah priredili sprejem za svoje frankolovskih žrtev. -ec

OSNUTEK STATUTA LASKE OBČINE PRIPRAVLJEN

Posebna statutarna komisija je po večmesečnem delu pripravila osnutek statuta laske občine. Osnutek statuta je že dan v razpravo političnim aktivom. Po nekajdnevni razpravi med člani političnih organizacij bo dan v razpravo med člane občinske skupščine, katere člani ga bodo nato razlagali in vodili razprave po zbornih volivcih. Razprave bodo trajale vse do sredine meseca marca, ko bo po zbranih predlogih in korekturah sprejet. B.

SPET PRVI S PROGRAMOM DELA

Nenavadno prizadevni so člani SZDL na Osredku. Prvi so si letos izdelali letni delovni načrt in za prvo obdobje pobrali že vso članarino. Lani so zgradili cesto skozi Močnik, letos nameravajo še več. Vse bodo opravili spet s prostovoljnimi delom. Poleg tega bodo zgradili še vodnjak na Preski in skušali vključiti prav vse volivce na svojem območju v organizacijo SZDL. Obilo uspeha! lr.

Vlado Gorišek — novi podpredsednik žalske občine

Na zadnji seji občinske skupščine v Zalcu je zaradi slabega zdravstvenega stanja odstopil od mesta podpredsednika občinske skupščine Karel Vitanc. Za novega podpredsednika pa so izvolili dosedanjega predsednika občinskega sindikalnega sveta Vlada Goriška.

Vlado Gorišek je pred leti končal kmetijsko šolo v Sentjurju in je kmalu po nastopu službe na kmetijskem posestvu v Latkovi vasi prevzel dolžnost predsednika sindikalne podružnice. Po treh letih so mu 1958. leta zaupali mesto predsednika delavskega sveta na tem posestvu, leto zatem

pa se je šolal na enoletni politični šoli v Ljubljani. V jeseni 1961. leta pa so ga izvolili za predsednika občinskega sindikalnega sveta.

Vlado Gorišek je trenutno absolutno višje kmetijske šole v Mariboru; še nekaj izpitov in njegov izredni študij bo kronan z uspehom.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- Celje: Družbenim službam dostojno mesto v statutu
- »Juteks« starta z 20.000 dinarji
- Dohodki: Na križišču treh poti
- Po šentjurski komuni
- Beseda kulturnih delavcev: O kulturni politiki in občinskem statutu
- Še: različne metode
- Po nesreči ubil brata
- PO SLEDEH ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE (reportaže)

V PRIHODNJI ŠTEVILKI

- Stran za mlade bralce
- V žarišču: Kaj bo s celjsko kirurgijo
- Mnenja o predvidenih spremembah pokojninskega zakona.

CELJE, 7. FEBRUAR 1964

Št. 5 Cena 20 Leto XVI.

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRAŠOVEC
List izhaja ob petkih, izdaja in tiska
Časopisno podjetje »Celjski tiske. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-25.
Tekoči račun: 603-11-1-656. Letna naročnina 1900, polletna 500, četrtletna 250 din.
Inozemstvo 2400. V prodaji 20 dni.

to delnik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

LETNA KONFERENCA ZKS VELENJSKIH RUDARJEV

Komunisti - s širokimi pogledi

PRETEKLO NEDELJO SO SE V KULTURNEM DOMU V VELENJU SESTALI KOMUNISTI VELENJSKEGA RUDNIKA NA REDNI LETNI KONFERENCI. MED STEVILNIMI GOSTI SO BILI CLAN IZVRŠNEGA KOMITEJA CK ZKJ FRANC LESKOŠEK-LUKA, SEKRETAR OKRAJNEGA KOMITEJA ZK ANDREJ MARINC, SEKRETAR OKRAJNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE JANKO ŽEVART, PREDSEDNIK OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA VLADO ČRESNIK IN DRUGI.

Sekretar rudniškega komiteja Ciril Grebenšek je v svojem poročilu nakazal številne uspehe velenjskih komunistov, uspehe, ki so se najočitneje odražali v 3.115.000 tonah

nakopanega lignita v lanskem letu. Tudi referendum o sprejetju statuta je dokazal strnjnost in enotnost rudarskih vrst, saj se je zanj izreklo 95 odstotkov rudarjev. Kljub

tem uspehom pa si niso zakrivali oči pred slabostmi kot so še vedno premala skrb za temeljito študijsko delo v jami-zahod, slaba proizvodnja v tretjem četrtletju, nenačrtno planirani dopusti in v zadnjem času neprivlačnost rudarskega poklica zaradi nizke stimulacije dela. Vse-kačkor ni najboljše slika le 19 novih članov Zveze komunistov v lanskem letu in pravtako ne, da je šele vsak osmi član kolektiva v vrstah Zveze komunistov. Ugotovitev, da je le dobra polovica komunistov na rudniku nosilec in pobudnik v samoupravnih organih kaže, da bodo v bodoče še večjo skrb morali posvetiti izobraževanju.

V razpravo je posegel tudi tovariš Franc Leskošek-Luka ter naglasil, da komunisti morajo voditi neizprosno boj proti neznanju — največji zavori napredka. Opozoril je rudarje, da morajo njihovi pogledi biti široki in usmerjeni na celotno komuno, kajti prav večanje proizvodnje lignita bo v Šaleški dolini omogočilo gradnjo energo-kemičnega kombinata, postavitev nove termoelektrarne ter dalo osnovo za gradnjo lahke predelovalne industrije. Pokazal pa je tudi na mlade rudarje — šolarje rudarsko šolskega centra, ki so nosilci novih, izobraženih in idejno naprednih vrst rudarjev.

Bogata razprava komunistov — rudarjev je najzanesljivejši dokaz, da bodo velenjski rudarji tudi v letošnjem letu kljub velikim odrekam (nedeljsko delo itd.) uspeli v svojih prizadevanjih. Sklepi te razprave bodo osnova dela za tekoče leto.

Ob zaključku so izvolili nov 15 članski komite in tričlansko revizijsko komisijo.

Franc Leskošek-Luka in ostali gostje po konferenci pred kulturnim domom.

ODPRTO PISMO GLAVNEGA ODBORA SZDL SLOVENIJE:

SAMOUPRAVNIM ORGANOM DELOVNIH ORGANIZACIJ IN OBČINSKIM SKUPŠČINAM

Naš sedanji, še bolj pa prihodnji razvoj gospodarskih in drugih družbenih dejavnosti nujno terjata čedalje večjo in trajno skrb za vzgojo strokovnjakov, visoko kvalificiranih delavcev na vseh področjih našega življenja. Dosežki dosedanjih izobraževalnih prizadevanj višjih, visokih, srednjih, strokovnih šol in vseh drugih načinov vzgoje tem potrebam nikakor ne zadoščajo. Zaostajanje, ki se še očitneje kaže ob prizadevanjih za večjo produktivnost dela, za uvajanje moderne organizacije, tehnike in tehnologije in za učinkovitejšo in kvalitetnejše delo družbenih služb, je mogoče odpravljati z zavestnejšo akcijo celotne družbe, še posebej pa vseh delovnih organizacij in občin.

Izvršni odbor Glavnega odbora SZDL Slovenije zato poziva vse delovne organizacije in občinske skupščine, naj nemudoma analizirajo dosedanja prizadevanja za vzgojo strokovnjakov, v zvezi s tem posebej in vsestransko prouče politiko štipendiranja in na podlagi temeljitih analiz sprejmejo ustrezne sklepe. Analize štipendijske politike v zadnjem času kažejo celo upadanje števila podeljenih štipendij, zaostajanje njihove višine za rasto življenjskih stroškov. Ti podatki mimo tega opozarjajo, da zlasti v komunah pri štipendijski politiki ni dovolj razumevanja za skladni razvoj vseh področij. Prav tako kažejo podatki, da delovne organizacije niso storile dovolj za strokovno usposabljanje članov kolektiva.

Delovne organizacije in občinske skupščine bi morale v zvezi s tem zlasti upoštevati:

- da je potrebno razvijati široko skrb za vse oblike izobraževanja; pri tem je razvijati tesnejše medsebojno sodelovanje delovnih organizacij in občinskih skupščin s šolskimi ustanovami tako glede vsebinskih kakor materialnih vprašanj; pri povečanju števila štipendij je treba zajeti skladno vsa področja, vse vrste šolanja, in voditi takšno politiko, da bodo vsestransko razvijale sposobnosti delovnih ljudi, zlasti najnadarjenejših; posebno pozornost bi morale gospodarske in druge delovne organizacije posvetiti šolanju tistih, ki so se že izkazali z delom (študij na vseh vrstah in stopnjah šol — redni in izredni študij ipd.);
- da je potrebno znatno zvišati višino štipendij, ki se morajo prilagajati rasti življenjskih stroškov; iskati različne diferencirane oblike, ki bi spodbujale študente za kvalitetnejši in hitrejši študij in upoštevate različne življenjske pogoje; kot eno izmed dopolnilnih oblik pomoči bi morale razvijati kreditiranje, pri čemer je možno kredit v skladu s študijskimi uspehi študenta in dijaka odpisovati;
- da je potrebno trajno razvijati tesnejši in pristnejši stik štipendistov z dajalci štipendij;
- da je potrebno hitreje razvijati tudi družbeno materialno bazo študira-čev mladine (domove, internate, menze itd.). Za to nalogo bi morale skrbeti tako družbeno-politične skupnosti kakor delovne organizacije.

Delovne organizacije bodo imele letos na razpolago znatno večja sredstva za izobraževanje. To jim bo narekovalo in omogočilo širšo in smotrnejšo uporabo teh sredstev, pri čemer bodo morale upoštevati tako interese lastnega napredka kakor tudi širše skupnosti.

Delovne organizacije in družbeno-politične skupnosti naj v pripravah za perspektivne plane še podrobneje prouče celotno problematiko vzgoje strokovnjakov in z ustreznimi programi začrtajo dolgoročnejsko politiko usposabljanja svojega kadra.

Izvršni odbor Glavnega odbora SZDL Slovenije ponovno poziva delovne organizacije in družbeno-politične skupnosti, naj takoj ustrezno ukrepajo, vendar pa naj te naloge ne pojmujejo samo kot enkratno kampanjsko, pač pa kot izredno pomembno in trajno usmerjenost, ki je od nje odvisen naš hitrejši družbeni razvoj.

Izvršni odbor GO SZDL Slovenije

Ob našem kulturnem prazniku

Kot vrsto let nazaj slavimo Slovenci tudi letos ob obletnici Prešernove smrti svoj narodni praznik, Prešernov dan. Pri tem se s proslavami in akademijami spominjamo tistega velikana, ki danes, po 115 letih, kar je umrl, še vedno živi, v zmerom novih izdajah znamenitih Poezij, ki so mali slovenski narod postavile v sam pesniški vrh svetovne književnosti.

Letošnje praznovanje je morda toliko spodbudnejše in pomembnejše, ker pada v čas določene prelomnice, če lahko s to oznako izrazimo »boj« za čistejšo in plodnejšo afirmacijo sodobne kulture in njenega naprednega duha, kakršnen se, čeprav še šibko, kaže v nekaterih statutarnih določbah. Zato nas prav letošnji praznik navdaja tudi z optimizmom, da »vremena bodo se zjasnila« in bo v naši kulturi naposled zasijalo svetlejšo sonce. Zato Prešernov dan naj ne bi bil samo formalni praznik, zgolj zadostitev pieteti, ki se vsako leto znova poraja za en sam dan, pač pa naj bi bila hkrati s proslavami in prireditvami tudi vsa dejavnost ob tem dnevu trajno usmerjena v prizadevanja, da bi našo kulturo povzdignili do višjih in zlahtnejših vrednot, ki bi bile bližje tistim životvornim tokovom, ki jim je v daljnji preteklosti pripeval svoj nesmrtni delež tudi France Prešeren.

Tak dan pa bo bogatejši, lepši in še bolj naš.

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU V CELJU

Občinski odbor SZDL v Celju bo priredil danes zvečer ob 17.30 uri v Narodnem domu proslavo Prešernovega dneva — slovenskega kulturnega praznika. Na proslavi bodo sodelovali mešani pevski zbor »France Prešeren«, gojenci Glasbene šole ter člani Slovenskega ljudskega gledališča.

Ker bo program prireditve kvaliteten, pričakuje občinski odbor SZDL polnoštevilno udeležbo.

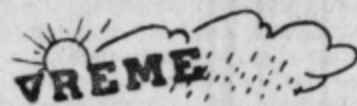
ZBORI VOLIVCEV V ŽALCU KONČANI!

V teh dneh so v žalski občini končali z zbori volivcev, na katerih so občane seznanili z družbenim planom občine za leto 1964 ter s proračunom. Sočasno so v tistih krajevnih odborih, kjer doslej še niso imeli pripravljivega odbora krajevnih skupnosti, le-te izvolili. Čeprav so imeli zbere volivcev med tednom, so bili številčno dobro obiskani, kajti občani se vse bolj zavedajo, da se o stvareh, ki zadevajo njihov kraj, najlažje sami pomenijo. Pri letošnjih sestavi družbenega plana jim je bil v veliko pomoč seznam krajevnih potreb, ki so jih sestavili v jeseni še bivši krajevni odbori.

18. februarja bo občinska skupščina že odločala o sprejetju družbenega plana in proračuna za tekoče leto.

NE KLICAJ — TEMVEČ VPRAŠAJ

V pretekli številki našega lista nam je tiskarska pomota korenito spremenila bistvo naslova uvodnika »25 tisoč dinarjev za vsako ceno«. Naslov smo namreč v rokopisu zaključili z vprašajem, kar izraža dvom nad težnjo nekaterih kolektivov in posameznikov po uvajanju zvišanja kategorije osebnih dohodkov — ne glede na položaj delovne organizacije. V časopisu pa nam je tiskarski skrat vprašaj zamenjal s klicajem in s tem »25 tisoč dinarjev za vsako ceno« spremenil v zahtevo, kar pa se tudi ne ujema z vsebino našega članka.

VREMENSKA NAPOVED

Do ponedeljka bo suho in sprva nekoliko hladnejše vreme. V kotlinah bo v jutranjih urah megla.

OB RAZPRAVI O STATUTU CELJSKE KOMUNE: Družbene službe zaslužijo v statutu posebno poglavje

Bližnja konferenca o mednarodni trgovini in razvoju je tema, ki jo časopisi, radio in televizija čedalje pogosteje obravnavajo.

Razpon med razvitimi in nerazvitimi deželami in težave v nerazvitih, diskriminacija, ki se pojavlja v trgovinski izmenjavi — surovine (terms of trade), možnost povečanja industrijskih proizvodov v nerazvitih deželah in mednarodna pomoč, so teme, ki bodo predmet razprave na konferenci.

Naša država je ena poglavitnih pobudnic za ta odgovor. Za beograjska in kairska konferenca sta prinesli gotove zaključke. Prav tako imamo tudi za prihodnje konferenco centralne točke, za katere mislimo, da bo o njih muno spregovoriti in tudi odločiti.

To so:

- povečati volumen trgovine, odpraviti razne kvote in omejitve za izvoz, oz. uvoz njihovih klasičnih predmetov in surovin.

- Problem cen za surovine iz nerazvitih dežel in odnos do industrijskih cen.

- Omogočiti nove industrijske izvoze, kajti potrebno je povečati ta izvoz iz nerazvitih dežel za 20 odstotkov.

- Problematika trgovine nerazvitih dežel s socialističnimi deželami.

- Problem nerednega priliva in odliva iz socialističnih dežel.

To so samo nekatera vprašanja, na katera bo potrebno dobiti končni odgovor. Razen teh pa jih je še približno 55, katera so si sestavili naši strokovnjaki. Torej dela je ogromno in to pomembnega za ves svet, tudi za razvite dežele, saj so tudi one prišle do zaključka, da tako osiromašene nerazvite dežele predstavljajo poleg vsega — če se nič ne spremeni v njihovem položaju, razen da postajajo lahko vsako leto še siromašnejše — zelo slab trg za njihovo ogromno industrijsko kapaciteto.

Seveda se ne govori in piše samo o teh problemih. Se cela kopica jih je, toda ko jih analiziramo, vidimo, da je pri vseh prisoten problem diskriminacije razvitih do nerazvitih prav v trgovini, izmenjavi, industrijskih kapacitetah i. p. Lahko začnemo s Ciprom, pa se podamo v nemire v Angoli, Tanganiki in Keniji, do položaja v Kongu in iz Afrike do nemirnega Vietnama in Kašmira, pa tja do Kube. Povsod so izvori razprtij isti. Bivši kolonialisti ali razvite dežele ovirajo gospodarski in politični razvoj osvobojenih narodov. Če bo konferenca uspešna, lahko trdimo, da s tem ne bo rešena samo revščina, pač pa tudi samostojnost in resnična svoboda narodov nerazvitih področij.

Jugoslovani smo iz večih vzrokov močno zainteresirani za uspešen potek in zaključek konference. Ne samo zaradi tega, ker bi se s tem pozicije sile omajale in bi bila borba za mir še bolj uspešna, pač pa ker se zavedamo, da je pri moderni tehniki postal svet zelo majhen in da na tem razvitem in relativno majhnem svetu ne morejo več prosperirati nehumani odnosi in krivice. Vsak ukrep, ki zmanjša razlike med ljudmi pa je itak zapisan v našem programu in v principih naše zunanje politike kot edino praven — in je to končna akcija vseh naših narodov v povojnem obdobju.

SEMINAR ZMS V ŽALCU

Pred dnevi je občinski komite Zveze mladine v Zalcu pripravil dvodnevni seminar za vodstva mladinskih aktivov v gospodarskih in drugih vaskih organizacijah, na kmetijski šoli v Vrbju. V predavanjih in v razpravi so mladi temeljito načeli vprašanja možnosti zaposlovanja mladine in perspektive mladih v industriji. Glavni poudarek so dali predvsem nalogam mladine v gospodarskih organizacijah in na delovnem mestu. Na seminarju so razpravljali tudi o družbenem planu za tekoče leto ter o vlogi industrije v občini. Da pa bi bodoče delo mladinskih vrst bilo pestrejše, so se spoznali z novimi oblikami in metodami dela v mladinskih organizacijah.

STORSKI UPOKOJENCI BODO ZBOROVALI

Na zadnji seji društva upokoencev Store-Tehtarje so živahno razpravljali o dosedanjem delu in tekočih nalogah društva. Sklenili so, da bodo redni letni občni zbor imeli v nedeljo, dne 23. februarja dopoldne v dvorani SZDL v Tehtarju. Na njem bodo kritično pregledali dosedanje dejavnosti društva in sprejeli obširen program dela za tekoče leto.

Te dni je posredoval svoje pripombe k statutu celjske komune tudi občinski odbor sindikata družbene dejavnosti. Zanimiv je njegov predlog, da bi naj statut komune obravnaval položaj in razvoj družbenih služb v občini v posebnem poglavju. Tako menijo, da bi moral prvi del tega poglavja predvsem določiti odnos med občinsko skupščino in delovno organizacijo, nato — kdo tako delovno organizacijo ustanovi, na katerih področjih, iz kakšnih razlogov itd. Hkrati bi bilo treba navesti tudi način financiranja, programira-

OB RAZPRAVI

O USTANAVLJANJU ORGANIZACIJ ZKS V JAVNI UPRAVI

Ze precej časa je od takrat, ko so komunisti v javni upravi prvič začeli razpravljati o formiranju organizacij Zveze komunistov v svojih kolektivih. Ugotovili so namreč, da aktivni komunistov, v katerih se združujejo zdaj, niso povsod polno zaživel. Kasneje je o formiranju samostojnih organizacij Zveze komunistov v javni upravi razpravljala tudi organizacijska komisija okrajnega komiteja ZKS, ki je o tem tudi zavzela zanimivo stališče.

Sistem delitve po delu in samoupravljanja, ki sta se v zadnjem obdobju tudi v javni upravi že dokaj trdno uveljavila, ustvarjata tudi nove odnose. Delovni kolektivi občinskih skupščin na primer čedalje pogosteje sodelujejo pri sklepanju in odločanju nekaterih zadev, ki so jih še pred kratkim urejevali povsem administrativno. Zato se je porodila tudi zahteva po samostojnih organizacijah Zveze komunistov, ki bi pri razčiščevanju stališč do določenih vprašanj prav gotovo odigrale pomembno vlogo. Res je sicer, da bi v tem pogledu tudi dosedanja aktivna Zveze komunistov, lahko opravili dosti več kot so, saj je pravzaprav čudno, da aktiv Zveze komunistov v očeh nekaterih ni bil dovolj »avtoritativna« oblika za reševanje pomembnejših problemov.

Poleg tega se je pokazalo, — predvsem pri kadrovske politiki — da aktiv na delo organizacije Zveze komunistov na terenu marsikje ni imel vpliva, da na primer organizacija ni upoštevala predlogov aktivna glede sprejemanja in kaznovanja članov itd. To pa je tudi razumljivo, saj značaj dela javne uprave marsikdaj ni omogočal širokih utemeljevanj določenih predlogov.

Tudi mnenje, da bi z ustanovitvijo samostojnih organizacij Zveze komunistov v javni upravi okrnili delo terenskih organizacij, ni povsem utemeljeno. Organizacijska komisija okrajnega komiteja namreč meni, da bi ne bilo treba prav vse komuniste javne uprave vključiti v organizacijo v kolektivu. V tistih terenskih organizacijah, kjer bi tako dejanje resnično okrnilo sestav članstva in kvaliteto dela, namreč ne bi bilo treba ničesar spreminjati. Komunisti naj bi še naprej delali na terenu. Poleg tega pa je zanimiv tudi predlog, da bi v terenskih organizacijah morda vezali

nja dela organizacije in podobno. Prav bi bilo, če bi ta del statuta navedel tudi vrsto delovnih organizacij v družbenih službah, ki jih je dolžna organizirati občina, odnos teh služb do občanov, razmerje med samoupravljanjem in družbenim upravljanjem itd.

V nadaljnjih členih naj bi statut govoril o šolstvu, kulturi, zdravstvu, socialnem varstvu, zavarovalni službi, o zaposlovanju itd. Člani občinskega odbora sindikata družbenih dejavnosti so menili, da bi morali določiti o razvoju šolstva tesno po-

tudi komuniste ostalih področij — iz gospodarskih organizacij na primer — seveda take, ki jih na teren veže interes ali pa družbena funkcija.

Ob vsej tej zanimivi razpravi pa je seveda razumljivo, da vprašanja ustanavljanja organizacij Zveze komunistov v javni upravi ni mogoče reševati samo v celjskem okraju. Pri tem gre za statutarna določila organizacije Zveze komunistov, pa bi bilo treba zato izdelati določena stališča vsaj v slovenskem merilu.

-ij

Borci naj aktivno sodelujejo

PRI REŠEVANJU PROBLEMOV VASI

Pretekli teden je bila v Sentjurju letna konferenca občinskega Združenja borcev, ki so se je udeležili predstavniki vseh osnovnih organizacij. Na njej so razpravljali o aktualnih problemih, ki se postavljajo pred organizacijo in nakazali tudi smer za njihovo rešitev.

Poudarili so, naj bi osnovne organizacije ZB bolj sodelovale z organizacijami SZDL na vasi in skupaj z njimi tudi reševale tekoče probleme. Dokončno bi bilo potrebno tudi rešiti problem pokojninskega zavarovanja borcev, ki tega še nimajo urejenega.

Razpravljali so tudi o pomoči hrbovskim krajem, kot so Planina in Dobje, ki so revoluciji žrtvovali vse za njeno dokončno zmago. Uredila

DVA MESECA 18 SESTANKOV

V preteklih dveh mesecih so sindikalne podružnice delovnih enot v Štorski železarni imele osemnajst različnih sestankov. Najvažnejša tema razprav je bila; predosnutek statuta podjetja, poslovanje podjetja in delovnih enot v letu 1963, družbeni plan železarne za leto 1964, stanovanjski problemi zaposlenih, osnutek pravilnika o povračilu stroškov prevoza na delo in z dela, HTV problemi in skrb za bolne člane kolektiva in člane, ki so v JLA.

j. m.

RAZGOVOR Z NACELNIKOM ZA GOSPODARSTVO LASKE OBČINE TOV. PERSETOM:

Družbeni plan - odraz preobrazbe podjetij

Razgovor z načelnikom za gospodarstvo v Laškem Francem Persetom.

— Ali je v osnutku letošnjega družbenega plana predviden velik gospodarski razvoj laške občine?

— Trenutno je o tem težko govoriti, ker je še precej negotovih stvari. Osnutek družbenega plana za tekoče leto je pripravljen in že dan v razpravo in sprejetje občinski skupščini.

— Ali bodo rekonstrukcijska dela nekaterih tovarn bistveno vplivala na obseg družbenega plana?

— Vsekakor, vendar je viden porast. V naši občini ustvarja industrija okrog 74% vseh dohodkov. Rekonstrukcijska dela so v zaključnih fazah, tako da bo še večji porast viden šele v prihodnjem letu.

— Kako tejo razprave in kdaj bo družbeni plan sprejet?

Tov. Franc Perše

vezati z načeli šolske reforme, da bi bilo že v statutu komune treba povedati, da je občina dolžna preskrbeti tudi stanovanja za učni in vzgojni kader v šolskih zavodih, da je treba v vseh šolah zagotoviti obstoje šolskih mlačnih kuhinj itd.

Tudi kulturi naj bi celjski statut posvetil več prostora. Če je le mogoče, naj bi statut vsaki »panogi« kulturne dejavnosti namenil poseben člen. Se posebej pa bi morali preudariti, kako bi statut zagotovil hitrejši razvoj znanstvene dejavnosti. Zato bi bilo prav, da bi statut vsaj okvirno zagotovil možnost, da bi se na območju občine lahko razvil tudi kak samostojen znanstveno raziskovalni zavod.

Statut celjske komune pravi v drugem odstavku 77. člena tole: »Občina posveča posebno skrb napredku in razvoju splošne bolnišnice v Celju in zdravilišča v Dobrni.« Ko je občinski odbor sindikata delavcev družbenih dejavnosti obravnaval ta člen, so zapisali takole pripombo: »Menimo, da ta odstavek ni potreben in bi ga morali zamenjati s stavkom, ki bi določeval, naj občinska skupščina enako skrbi za vse zdravstvene ustanove.« Nedvomno je takna formulacija mnogo primernejša.

Občinski odbor sindikata delavcev družbenih dejavnosti je poleg tega prispeval še nekaj pripomb k določilom o skladih občinske skupščine, o njenih svetih, komisijah itd. Redakcijska komisija pa bo v posebnem poročilu, ki ga je občinski odbor predložil sindikalnemu svetu, prav gotovo našla še veliko drugih tehtnih predlogov.

-ij

6.000 IZVODOV DRUŽBENEGA PLANA RAZDELJENIH

V velenjski občini bodo z zbori volivcev malce pozni, kajti želijo, da bi občane čimbolj seznanili z družbenim planom, da bi le-ti resnično lahko dali svoje pripombe. Kaj so v ta namen storili, nam je povedal nekaj misli predsednik občinskega odbora Socialistične zveze Franc Pristovšek.

Danes smo izdali natisnjen družbeni plan v šest tisoč izvodih, tako da ga bo dobila sleherni družina v občini. Poleg tega pa smo pripravili izvečke iz družbenega plana ter jih razdelili krajevnim odborom, da se bodo že sedaj dobro seznanili s predvidevanji. Mladina je letos izredno iniciativna, saj se želi temeljito seznaniti z družbenim planom občine in se bo vključila v akcijo za čimboljšo udeležbo zbora volivcev.

— Kaj bo dosegel dnevni red zborov?

Tov. Franc Pristovšek

— Poročanje o družbenem planu in proračunu, razpravo ter odgovore na vprašanja iz zadnjih zborov volivcev. Slednja oblika je vse preveč pomembna, da bi jo smeli pozabiti, kajti z izčrpnimi odgovori bomo marsikatero nepravilno tolmačenje in negotovanje odstranili.

-ik

Ob statutu in planu

marsikdaj odklanja nepotrebno lokalistično nezadovoljstvo. Poleg tega pa delovni programi KO SZDL jih pripravljajo, na Osredku so ga že izdelali. Nikjer ne smejo biti brez načrta, za to se bomo dosledno zavzemali.

r.

NOV TOVARNIŠKI KOMITE IN TRI KOMISJE V STORSKI ŽELEZARNI

Pretekli četrtek popoldne je bila v železarni Štore prva redna seja novoizvoljenega tovarniškega komiteja Zveze komunistov. Razen novega komiteja, so izvolili še tri stalne komisije, ki bodo sodelovale pri tovarniškem komiteju. Za sekretarja komiteja je bil vnovič izvoljen tovariš STANKO OCVRK, za njegovega namestnika pa tovariš BORKO VREČKO. Komisijo za kadrovska vprašanja bo vodil tovariš STANE SOTLER, komisijo za politično ideološko izobraževanje tovariš RAJKO MARKOVIČ in komisijo za organizacijska vprašanja tovariš DANIEL MAHNE.

ZA BOLJŠE OBVEŠČANJE

Pri občinskem odboru SZDL v Šmarju pri Ješah so imenovali posebno petčlansko komisijo za informativnost s predsednikom Jožetom Jakošem. Komisija bo spremljala informacije znotraj komune, radijski program, delo »Novega Obveščalca« ter tudi dopisništva za ostali tisk. Zlasti pa bo skušala izboljšati oblike in metode obveščanja občanov ter krepi štike krajevnih organizacij SZDL z občinskim odborom SZDL prav glede informativnosti.

I.

»Kot sem že omenil, je dan v razpravo in sprejetje občinski skupščini. Odborniki bodo nato vodili razpravo na zborih volivcev, ki bodo trajali od 9. do 16. februarja. Proti koncu februarja, po analizi predlogov in pripomb, bo sprejet.«

N

POLITIČNA SOLA V SENTJURJU

V oktobru je pričela v Sentjurju s predavanji politična šola za člane delovnih kolektivov. Obiskovalo jo je 17 članov. Pretekli teden pa so slušatelji polagali obračun svojega dela, ko so zagovarjali domače naloge. Lete so bile skrbno pripravljene in so v njih obravnavali v glavnem problematiko občine. Tudi na zagovoru je šlo brez večjih zapletov in so vsi izdelali.

-ič

V Juteksu startna osnova 20.000 dinarjev

Kot veja tekstilne predelovalne industrije »Juteks« zaostaja v osebnih dohodkih, saj več kot dobra polovica članov kolektiva prejema za svoje delo pod 25.000 dinarjev osebnih dohodkov in mnogi med njimi se še vrte v okviru od 18 do 20 tisoč. Zato smo povprašali direktorja Rozmana, kako rešujejo to vprašanje v njihovem kolektivu.

— Res je, da smo v januarju presegli planska predvidevanja in je tudi vnovčena realizacija v primerjavi s istim obdobjem v lanskem letu boljša, toda vse to nam zaenkrat ne daje optimističnih pogledov in upanj, da bi lahko sleherni proizvajalec zaslužil najmanj 25 tisoč dinarjev osebnih dohodkov. Napravili smo že analizo tistih, ki imajo osebne dohodke pod 20 tisoč dinarjev in ugotovili, da so v večini primerov to delavci z manjšim časovnim stažem od treh do štirih mesecev in največ do enega leta. Toda ti se bodo v kratkem popolnoma vživeli v svojstvenost proizvodnje pri svojem stroju ali na drugem delovnem mestu. Nam je uvedba carine na uvoz preje vnesla dokaj brezglavosti v naš plan in naše sklade, kajti 40 milijonov stroškov več krepko spremeni notranjo delitev.

— Kakšen start boste vzeli za letošnje leto?

— Kaže, da bomo zmogli z 20.000 dinarji osnove. Imamo nešteta delovna mesta, kjer ni mogoče ustvarjati pogojev za proizvajalca, da bi le-ta več zaslužil. Največ se zanašamo na nov predilni stroj ter nove tkalske in šivalne stroje, ki so še nekaj mesecev v proizvodnji. Dosti nam tudi pomaga nov koindicirni aparat za ugotavljanje vlage v preji; boljše delovne pogoje pa zagotavlja po dve klimatski napravi v tkalnici in predilnici. Priprani smo, da se bomo sčasoma približali tudi za življenje potrebni osnovi.

VPRASANJE MINIMALNIH OSEBNIH DOHODKOV POSTAVLJA KOLEKTIV TOVARNE »JUTEKS« V ŽALCU V IZREDNO TEŽAK POLOŽAJ, ČEPRAV VEMO, DA JE TO PODJETJE V NEKAJ LETIH USPELO, DA SE JE POSTAVILO NA TRDNO OSNOVO NENEHNE RASTI.

Široke perspektive turizma v Velenju

V Velenju je za še večji vzpon turizma potrebna ureditev garaž, zimskošportnih objektov in dograditev ceste Slovenj Gradec—Ljubljana—Jadranska obala.

Turistični delavci in gostinci v velenjski komuni se trudijo, da bi modernim nomadom na kolesih nudili čim več in jih tako vezali na lepote Savinjske in Šaleške doline. Lanskoletna turistična sezona je pokazala, da število obiskovalcev in turistov, ki se poslužujejo gostinskih in turističnih uslug narašča, saj so gostinci zabeležili rekordno število nočnin. Domačih gostov je bilo čez 20 tisoč, tujih pa 5 tisoč. Največji porast so zabeležili v hotelu Paka, kjer je bilo v pretekli sezoni 10-010 domačih in 3.969 tujih gostov.

Za letošnje zimsko-turistično sezono so se premalo pripravili. Ceste, ki vodijo do zimsko-športnih objektov in terenov so bile slabo splužene ali pa sploh ne, tako, da so bili ti objekti odrezani od glavnih prometnih žil. V samem Velenju pa je potrebno obogatiti kulturno in družabno življenje, omogočiti turistom souporabo kotalkališča, oziroma drsališča ter urediti in opremiti avto-sojevalnice sank in garaž za avtomobile. Za oskrbo vozil do letos ni bilo storjenih ustreznih ukrepov.

Z rekonstrukcijo ceste Slovenj Gradec—Velenje, se velenjskemu turizmu odpirajo še večje razvojne možnosti. Z ureditvijo te ceste se bo veliko število, predvsem inozemskih turistov preusmerilo nanjo. Rekonstrukcijska dela bodo končana že v 1965 letu. Do takrat bodo končana

tudi dela na novi dvorani za družabne prireditve, ki bo zgrajena ob hotelu Paka. Pod dvorano so predvideni prostori za garažiranje vozil. Letos so začeli tudi z rekonstrukcijskimi deli na 45-metrski smučarski skakalnici, ki jo bodo preuredili za daljše smučarske polete. Z novo skakalnico bodo poživeli športno dejavnost, saj bodo na njej prirejali tudi mednarodna tekmovanja. Z že obstoječimi in novimi objekti ter dobro organizacijo turistične propagande, se bo Šaleška in Savinjska dolina spremenila v eno izmed najlepših turističnih centrov ter se tako približala tudi najzahtevnejšim obiskovalcem. J. S.

Gostinstvo, turizem in kadri...

Ob koncu lanskega leta je gospodarska zbornica v Celju anketirala nad 50 gostinskih delovnih organizacij o strukturi, izobrazbi in usposobljenosti gostinskih delavcev.

Anketa je pokazala, da je splošna in strokovna izobrazba najslabša še pri vodilnih kategorijah, medtem ko jih je v osnovnih poklicih vsaj 73 odstotkov z dokončano osnovno šolo. Le četrtina anketiranih gostinskih delavcev ima strokovno šolsko izobrazbo — ostali so dosegli poklicno izobrazbo s tečaji, prevedbo, priučitvijo ali formalno prekvalifikacijo. Med slednjimi pa jih je 250, ki zasedajo odgovorna delovna mesta, tako

3 direktorji, 17 kuharjev, 56 natakarjev itd.

Vloga gostinstva in turizma pa terja drugačno stanje. Zaenkrat bo treba reševati z dodatnim izobraževanjem zaposlenih gostincev, pri tem pa moramo dati poseben poudarek recepcionarjem, vratarjem, obratnim blagajničarkam, sobaricam, kajti prav ti poklici so doslej zasedeni le s pomožnim osebjem.

Z absolventi gostinske šole tega ne bo moč reševati v celoti, zahteva po kvaliteti in kvantiteti prehiteva zmogljivost. Šola daje letno le okrog 50 absolventov za strežbo in kuharski poklic. Poleg tega pa šola potrebuje novo šolsko poslopje z lastnim deloviščem. Doslej je izobraževanje gostinskih kadrov bolj ali manj improvizacija. Stanje je kritično. Gostinstvo je prav zaradi teh objektivnih vzrokov v škripcih.

O dodatnem izobraževanju so pred dnevi razpravljali gostinci in ugotovili, da v preteklem obdobju niso vlagali skořaj nič za izobraževanje kadrov. Vodilno osebje je pokazalo zanimanje predvsem za seminarje za vodstvene kadre, medtem ko niso imeli dovolj posluha za seminarje osnovnih gostinskih poklicev. K. N.

FILATELISTI SO ZBOROVALI

Preteklo soboto je imelo Filatelistično društvo redni letni občni zbor. Med 22 prisotnimi člani so bili tudi delegati mariborskega društva in društva Merkur. Po podanem enoletnem obračunu so si nadalj celjski filatelisti nove naloge, ki naj bi jih skušali uresničiti v tekočem delovnem letu. Najvažnejša naloga je stik z mladino. Ustanovljali bodo filatelistične krožke po šolah, po zgradbi filatelističnega krožka v Sempetru, ki že deluje z lepim uspehom. Mislijo tudi organizirati razstavo sami ali pa s filatelističnim društvom »Merkur«, prirejati predavanja in izdati priložnostni pismeni ovitek. Če se bo celjskim filatelistom posrečilo izvršiti vsaj polovico svojega plana, bodo lahko zabeležili velik uspeh. J. B.

OBČNI ZBOR GASILCEV V ŠTORSKI ŽELEZARNI

V preteklem letu so se v Štorskem železarni zbrali gasilci na 19. rednem občnem zboru. Ugotovili so, da so se članske vrste v zadnjih dveh letih povečale za 20 %, vedno bolj se pa vključujejo tudi mladi ljudje. Ko so pregledovali uspehe, ki so jih lani dosegli so ugotovili, da sta najpomembnejši uspehi v izvrstitvi na okrajnem in občinskem tekmovanju.

Za novo delovno obdobje so si gasilci že postavili okvirni program dela.

USPEL SINDIKALNI TECAJ V STORAH

Včeraj so v Železarni Štore zaključili tečaj za sindikalne funkcionarje in člane delavskih svetov enot. Tečaj, ki je trajal šest tednov, ga je obiskovalo 56 članov kolektiva. Na tečaju so mnogo pridobili in jim bo v veliko pomoč pri upravljanju vsakodnevnih dolžnosti v organih samoupravljanja in sindikalni organizaciji.

NOVIH TIROV IN INDUSTRIJSKE POSTAJE

Razmere v železniškem prometu v Celju narekujejo delovnim organizacijam, da z vso odločnostjo in čimprej pristopijo k izgradnji lastne tovarne postaje in novih tirov. Predračun kaže, da bo investicija presegla milijardo dinarjev, v kateri pa še niso všteta interna dela 18 delovnih organizacij. Če bodo rešeni nekateri problemi s skupnostjo ŽTP podjetij in občino v Celju, bi že letos izgradili prvo fazo, katera obsega matični industrijski tir, del tovarne postaje, most čez Hudinjo in povezavo na stare tirste.

V tem primeru bi že letos vložili v ta dela približno 400 milijonov dinarjev.

V JANUARJU ZA 33 ODPSTOKOV

Kolektiv tovarne usnja v Soštanju je januarja planska predvidevanja zdaleč prekoraj, saj je ustvaril 530 milijonov 424 tisoč din realizacije. K temu je pripomogla večja prodaja zaloga. Po fizičnem planu pa so presegli predvidevanja za 19. odstotkov. V tem mesecu sta le dve ekonomski enoti, in sicer novi krom ter šivalnica zaostala in še to predvsem v prvih dneh. V kromu je bilo občutno pomanjkanje odgovarjajočih surovin, v šivalnici pa so se delavke uvajale na novem stroju. Realizacija prodaje usnja bi bila gotovo še večja, kajti prevoz je v jannarskih dneh zaškripal — delno je kriva poledica, kajti večino usnja transportirajo s kamioni.

POPRAVEK

V članku »Celjska železniško vozlišče: v štev. 4 letošnjega leta je tiskarski skrat povzročil nekaj smiselnih napak. — v drugem odstavku: dostava vagonov je neredna, VCASH CELO POSAMICNA. Poslednja je ravno nasprotno dejstvo, da se vagoni ne dostavljajo posamično temveč četo skupaj, kar povzroča probleme okrog razkladalnih rokov in stojnin. — v istem odstavku mora biti namesto »Potniški in tranzitni promet — tovarni promet.

INVESTICIJSKE NALOŽBE — INVESTICIJSKE NALOŽBE — INVESTICIJSKE NALOŽBE —

Še vedno na ravni enostavne reprodukcije

(Nadaljevanje)

Drugič: KMETIJSTVO, GOSTINSTVO, PROMET, TRGOVINA

V kmetijstvu so naložbe zelo porasle. Zivinorejske hleve so obnovili na območju Podloga, Zaloga in v Zasavju, hmeljske nasade v Savinjski dolini, vložili znatna sredstva v dolgoletne sadne nasade v brežiški, krški in konjski občini ter v izgradnjo in izkoriščanje toplih gred v Velenju, Čateških Toplicah in Celju za preskrbo potrošnikov. Del sredstev pa so porabili za podružbljanje kmetijske proizvodnje.

V gozdarstvu so v glavnem investirali v nove gozdne ceste za večje izkoriščanje lesnih mas in to največ v moziški občini. Prenovili so odsek Rečica—Radmirje, gozdne ceste Kanolščica, Logarska dolina—Matkov kot, Menina planina, Velunja,

Strmina, Ojstrica, Dobrovlje, Ponikva—Slatina, Resnik—Kokolov travnik, Božje—Kunigunda, Crešnjice—Sojek, Grundner—Prevalje, Cekmanca—Lastnič in druge.

Proizvodnja stanovanj za trg in montažni sistem, sta narekovala gradbenim podjetjem novo opremo, ki so jo v glavnem nabavili z lastnimi sredstvi.

Sredstva za trgovino so bila pičila. Odprli so samopostrežne trgovine v Zalcu, Nazarju, Slovenskih Konjicah, Rogatecu ter na Teharjah. Trgovino s pohištvom so odprli v Velenju, prodajalno z živili v Brežicah ter preuredili blagovnico Vesna in prodajalno Baby v Celju.

V gostinstvu in turizmu so naložbe imele počasen tek. Hidroterapija v Rogški Slatini bo letos dokončana, obnova kavarne Evropa v Celju bržčas tudi, prav tako zajtrkovalnica v Stanetovi ulici. V Čateških To-

plicah so začeli z gradnjo odprtega termalnega bazena ter novega objekta. Prezrli pa so zimski turizem, lov, ribolov in raznovrstne prireditve, ki dajejo pravo barvo turizmu.

Za promet je značilno izboljšanje stanja z bencinskimi črpalkami v laški, šmarski, sevniški, krški, šentjurski, velenjski, konjski in moziški komuni. Pomembna je asfaltirana cesta Grobelno—Smarje—Rogaška Slatina, cesta na Skomarje in v Zgornjo Savinjsko dolino.

Obrt pa je v hudem zaostanku, kar najbolj kaže nizka vrednost osnovnih sredstev na zaposlenega. Orodje je izrabljeno in zastarelo, zato tudi količinsko in kakovostno slabe usluge ter visoke cene. V letu 1963 so v celjskem okraju ustanovili več obrtnih centrov, servisov stanovanjskih in krajevnih skupnosti, žal pa v večini primerov niso nabavili nove mehanizacije in uredili notranjo organizacijo dela. Privatna uslužnostna obrt praktično propada, le v Zasavju so ji posvetili več pozornosti.

V negospodarskih naložbah pa je največji delež pripadal stanovanjski komunalni dejavnosti ter rahlemu dvigu vlaganj v družbene službe.

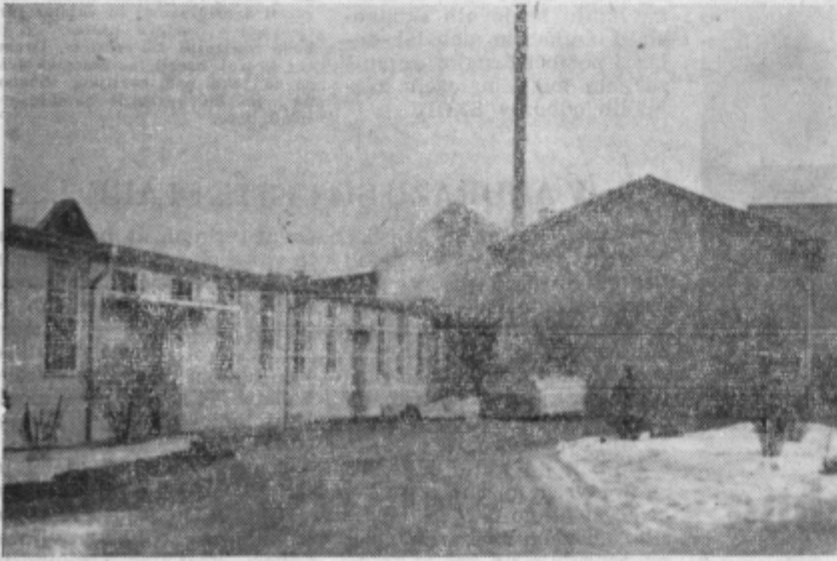
— 18

Na križišču treh poti...

Sugestije o najmanjših osebnih dohodkih, ki naj bi se sukali okrog 25.000 dinarjev, so vsekakor odraz temeljitih analiz najosnovnejšega možnega povprečnega standarda našega človeka. Torej, čeprav morajo ti dohodki biti ekonomsko utemeljeni, to vprašanje hote ali ne hote nosi socialno obeležje. Nujnost neskladja ekonomskih »škarij« (nižanje cen industrijskih izdelkov in višanje cen kmetijskih pridelkov) vodi do nenehnih spreminjanj realne kupne moči osebnega dohodka in s tem gotovo vedno do časovnega zaostajanja le-te v primerjavi s porastom cen vseh vrst blaga. Porajanje neštetihih drobnih podjetij je znotraj komune na prvi videz vsekakor zaželeno in odrešujoče; kmalu pa, v večini primerov postane prav takšna »industrija« hud zaviralni moment in ne hote smo pred odločitvijo, da jo ukinemo ali pa umetno vzdržujemo. Prav v obdobju uvajanja 42-urnega tednika in v trenutni situaciji ostvaritve pogojev v podjetjih, ki bodo številnim delavcem dali možnost vsaj do najosnovnejšega zasluzka, pride to vprašanje vse bolj do veljave. Gospodarski razvoj terja neminovnost razvoja močnih, velikih industrijskih obratov ali poslovno tehničnih združenj, ki vodijo k masovni specializirani proizvodnji, socialni momenti, ki pa so čisto lokalno obarvani, pa vnašajo v to zakonitost nered.

Popolnoma razumljivo je, da bo vprašanje startne osnove 25.000 dinarjev znotraj velikih kolektivov lažje in ekonomsko upravičljiveje rešljivo kot v malih podjetjih, ki imajo najmanj polovico proizvajalcev, katerih osebni dohodki še sedaj ne presegajo 20.000 dinarjev. Marsikje bo prav ta »prenatpani ekonomski program« vnesel smisel za organizirano proizvodnjo, smiselno izpeljan tehnološki postopek; bo torej v nujni porojen kakovostno količinski skok. Obstojta pa bojazen, da bodo v mnogih kolektivih skušali to stvar skriti pod plašč malce spremenjenih izdelkov z novimi, višjimi cenami, kar pa je zgolj »bumerang« za potrošnika in družbo. Zasilni izhod je tudi v tem, da nagrizajo sklade in se spoprijaznijo z mislijo, da bodo od teh ali onih prenovitev morali odstopiti.

Bržčas bo pri uveljavljanju teh ukrepov potrebna najbudnejša kontrola subjektivnih sil in zagrizeno delo strokovnih kadrov, da bodo rešili ta problem za jutri in ne le za danes. Klančnik

PO SENTJURSKI OBČINI — PO SENTJURSKI OBČINI — PO SENTJURSKI OBČINI — PO SENTJURSKI OBČINI — PO

V RADEČAH PREMALO SERVISNIH
USLUG

Pred leti ustanovljeni servisi stanovanske skupnosti so v lanskem letu prerasli v podjetje. Le-to danes združuje nekaj servisov, katerih usluge pa ne zadovoljujejo potreb. Podjetje je zaradi nerentabilnosti ukinilo nekatere servise, medtem, ko so usluge že obstoječih predrage. Vsled tega danes v Radečah primanjkuje servisne dejavnosti za tekoča in vzdrževalna dela. To se opaža predvsem pri vsakodnevni potrebi vodovodno-inštalaterskih del.

RADEŠKA »KOSTNICA«

Okno kovaške delavnosti? Sodeč po umazanosti šip bi lahko rekli. Toda ne! To je »izložbeno« okno radeške mesnice, v katerem so razstavljeni prodajni artikli različnih mesnih proizvodov. To »izložbeno« okno verjetno ne vpliva na boljšo prodajo, pa tudi mimoidočim ne vzbuja boljšega teka. Kaj menite? Vsekakor: Dober tek! O higieni raje ne govorimo!

RADEČE

BREZ DOBRIH CEST

Neasfaltirani odsek ceste Rimske toplice—Koški so že pred leti začeli pripravljati in utrjevati tako, da bi jo lahko asfaltirali. V ta dela je bilo vloženi ogromno sredstev. Ker pa je takrat primanjkovalo asfalta, so vsa dela zastala. Novo, utrjeno in razširjeno cestišče je ščasoma postalo zopet polno lukenj in kotanj, ki se z dneva v dan ob vse večjem prometu še množijo. Tako je bila radost koristnikov cest in Radečanov kratkotrajna. Vprašanje ceste pa je še vedno odprto.

SPECIALIZIRANA
MANUFAKTURA

Na pomlad se bodo v Radečah začela dela na novih prodajnih prostorih specializirane manufakture in konfekcije. Stare prostore, v katerih je še sedaj prodajalna, pa bodo preuredili v specializirano prodajalno, drugi del pa bodo preuredili v prepotrebno prodajalno prehrambenih artiklov. Dosedanja prodajalna prehrambenih artiklov ne ustreza higienskim pogojem. Gradbeni načrti in sredstva so že zagotovljeni.

V RADEČAH BO:
OBČINSKA REVILJA!

Dramska sekcija radeške »Svobode« se resno pripravlja za prihodnjo občinsko reviljo. Pred dnevi so začeli z bratnimi vajami »Mislovke«, katere premiero predvaja na začetku maja. Po premieri »Mislovke« — igre angleške pisateljice Agathe Christie, bodo začeli s pripravo in vajami Jurčičevega »Desetega brata«, ki ga bodo uprizarili na prostem. Dramski krožek osemletne čole, ki dela ravno tako pod okriljem »Svobode«, pa bo uprizaril Sofoklejevo »Antigonu«.

V ANDRAŽU SO CESTE SLABE

Andraž je mala vasica. Kmetije samevajo, le nekaj več jih je na kupu pri šoli. Čeprav so sklicali zbor volivcev na delavnici, jih je prišlo okrog petdeset. Prisluhnilo so razlagi družbenega plana in proračuna, posebej pa tistim problemom, ki zadevajo njihovo področje.

Najbolj jih žuljijo ceste. To so predvsem gozdne ceste IV. reda, ki jih gozdno gospodarstvo s pridom uporablja, a žal ne popravljajo. In ker iz gozdnega gospodarstva ni čutil nihče potrebo, da bi se ta dan potrudil do njih, so sklenili, da se čimprej dobe v tak-

šem sestavu, da bodo lahko to vprašanje spravili na čisto. Tudi kooperacijsko sodelovanje pri vzreji živine jih je posebej zanimalo — in sicer govedo- in prašičereja. To jim pomeni dokajšen vir dohodkov. Nikakor niso mogli obiti odkupnih cen živine; čutijo se oškodovane.

Pogovor se je razpletel in nikomur se ni mudilo domov. Na kraju so se domenili o kandidatih za pripravljani odbor krajevne skupnosti. Skrbno izbirajo, kajti zavedajo se, da so njihovi problemi odvisni predvsem od volje članov skupnosti.

Neenotni pogledi

O TEZAH ZA STATUT V LIP SLOVENSKE KONJICE

Lesno industrijsko podjetje LIP Slovenske Konjice ima v svojem sestavu več obratov: Slovenske Konjice, Slovenska Bistrica, Poljčane, Oplotnica in Vitanje. V vseh obratih je zaposleno 720 delavcev, ki so v lanskem letu proizvedli za 1,9 milijarde polizdelkov in finalnih izdelkov, od tega 40% za izvoz.

V podjetju je bilo v prvi polovici lanskega leta precej kritično stanje, tako v proizvodnji kot tudi pri osebnih dohodkih, ki so bili zelo nizki. Temu pa so prav gotovo botrovala tudi notranja nesoglasja v podjetju. Stanje se je sicer proti koncu leta zelo popravilo, toda trenja so kljub temu, da je prevzel vodstvo novi direktor, le ostala. To se odraža tudi pri sestavljanju osnutka statuta.

Podjetje je decentralizirano in ima vsak obrat svoj lastni obračun in tudi lastne sklade, tako da lahko vsak

razpologa s sredstvi, ki jih ustvari. V obratih imajo razen tega tudi obratne delavske svete. V centralnem delavskem svetu pa so zastopani zastopniki vseh obratov.

In ravno pri vprašanju decentralizacije se komisija za pripravo statuta ne more zediniti. Niso si enotni pri tem, ali naj bodo skladi skupni ali ločeni; potem pri organizaciji nekaterih služb, ali naj bodo centralne ali ločene. Tudi v vprašanju kompetenc obratnih in centralnega delavskega sveta se ne morejo zediniti. Ker so to temeljna vprašanja, so sklenili, da se bodo o njih izrekli delavci na sestankih kolektivov posameznih obratov, ki bodo v februarju.

Ne bi se spuščal v to, kaj je boljše. O tem se bodo izrekli delavci sami z referendantom.

L. S.

OBLETNICA
NA PLANINI

V avgustu bo minilo 20 let, odkar je bila osvobodjena Planina pri Sentjurju. Ob tej priliki bodo pripravili na Planini veliko srečanje borcev ter zbor mladine in šolskih otrok sentjurske občine. Do takrat naj bi na Planini uredili novo trgovino, pošto, šolo in tudi ceste. Izvoljen je bil že odbor, ki naj bi pripravljati proslavo.

S.

V NOVIH PROSTORIH

V Sentjurju sta gostovala občinski odbor SZDL in občinski komite ZK v prostorih občinske skupščine, ki so že tako prezasedeni. Zato so pričeli lansko leto urejati nove prostore, ki so bili pretekli teden tudi gotovi in sta se omenjeni organizaciji vanje pretaklo sobota tudi vselili. Spomlad pa naj bi se tja vselil še občinski komite ZMS.

-ič

Tudi njim se obetajo boljši časi

PODJETJE »MODA«
IZ SENTJURJA
BO GRADILNO NOVE
PROSTORE

»MODA« v Sentjurju je majhno podjetje, ki kot kooperant celjskega »Topra« izdeluje moške spodnje hlače in pižame. Zaposluje 50 delavcev. Razvilo se je iz obrtnega podjetja »Krojaštvo«, ki je izdelovalo moške in ženske obleke po meri. To dejavnost tudi sedaj še niso popolnoma opustili in imajo dva obrata.

za usluge; enega v Sentjurju drugega pa v Laškem.

Podjetje je v preteklem letu dobro poslovalo, saj so ustvarili za 46.000.000 din prometa. Čeprav je številka majhna, je to vseeno veliko, če pomislimo, da je to skoraj vse dohodek, ker dobijo vsa obratna sredstva od »Topra« in mu zaračunavajo le delo.

Velik problem so prostori, saj imajo le en večji prostor, kjer so šivalni stroji in majhno likalnico. Zato so v pro-

storu, kjer je bilo prej skladišče, uredili novo proizvodno halo. V teh novih prostorih bodo zaposlili 30 novih nekvalificiranih delavcev iz okolice. Toda to je le začasna rešitev problema, ker so ti prostori nefunkcionalni in premalo svetli. Zato nameravajo že v letošnjem letu pričeti z gradnjo novih prostorov s proizvodno površino 600 m². V teh bo potem lahko zaposleno 120 delavcev. Investicije bodo znašale približno 50 milijonov dinarjev in jih bodo krili delno sami, delno pa občina in Zavod za zaposlovanje delavcev. Ko bo rekonstrukcija gotova računajo, da bodo lahko ustvarili približno za 250 milijonov dinarjev prometa letno.

L. S.

LEPO ZAPEČEN ČRV!

ALI VIŠEK »SMOLE«

Srečno in čudno naključje! Prav sanitarni inšpektor je sedel za mizo. V košarici so se belili kosi kruha, ki so mu ga postregli v šmarnem gostišču. Slastno je segel po njem, a že je strogo pogledal na nenavadnega gosta v sredici. Tam je ležal ves rumen, lepo zapečen črv! In padel je naravnost v inšpektorjeve roke!

Spet pekarna! Okoli tega mesrečnega šmarnega kruha teče beseda že nekaj let, toda vedno je pri starem. Rogaška pekarna dela v neurejenih in tesnih prostorih. Kako dolgo še? In pekarski kolektiv? Mar ne sejejo moke pred peko?

S.

FILATELISTIČNA RAZSTAVA

OB 20. OBLETNICI POHODA ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE

Zadnja torkova večera v delavskem klubu v Velenju sta dokazala, da so prav klubski večeri most v krizi modernega človeka v kulturnem izživljanju. Sprehod po jazzu v izvedbi ansambla RTV Ljubljana in predavanje o Danski (Mario Vilhar) sta do zadnjega kotička napolnila klubski prostor.

Obrnili smo se na upravnika kluba EVGENA DERVARICA ter ga povprašali o nadaljnjem programu.

— V februarju in marcu bomo v torkovih večerih približali Velenjanom Slovenski oktet, domači pevski zbor »Kajuha« popotovanje po Grčiji, kako nastane karikatura (Kos), Fantje na vst in barski večer v izvedbi »Slon-bar« iz Ljubljane.

— Ali boste nadaljevali s tradicionalnimi razstavami?

— Da. Prva bo sedaj na vrsti filatelistična razstava — kluba iz Sošanja — o pohodu XIV. divizije. Zatem bo razstavljal Božidar Jakac, France Mihelič, Demetriј Cej iz Italije, potem pa bomo imeli 8. republiško foto razstavo ter drugo.

— Pred kratkim ste uvedli gaderobno službo, prav tako pa ugaja postrežba kave s cigareto ali v sezonskem času še z dodatkom cvetlice in to ob sorazmerna niz-

kih cenah. Ali vam finančno to kaže?

— Klub se sam vzdržuje. Vse razstave, torkovi večeri in

drugo je drago, toda prav nizke cene, dobra postrežba in prijetno počutje nam polnijo klub in s tem seve omogočajo raznolike oblike kulturne zabave.

Adaptacije so potrebne

V TRGOVSKIH LOKALIH NA SEVNIŠKEM

Trgovsko podjetje Sevnica se je 1963. leta združilo s Splošnim trgovskim podjetjem Sevnica in Trgovskim podjetjem Sloga. Istega leta je Trgovsko podjetje Sevnica odprlo v Sevnici Trgovski dom s samopostrežno trgovino, ki je edina v dolnjem Posavju. To podjetje ima v okoliških vaseh 25 podružnic in si močno prizadeva, da bi izboljšalo poslovanje.

Za letošnje leto je v programu obnova poslovalnice v

Loki pri Zidanem mostu. Sedanji prostori so neprimerni in pretesni. Obnovitve je potrebna tudi poslovalnica na Bregu, kamor hodijo kupovat prebivalci Brega, Sentjurja in preko Save tudi iz vasi Šmarčne in Kompole.

V Triglavskem domu lahko potrošniki kupijo manufakturno blago in galanterijo. Izbira je solidna, potrošniki so pa zadovoljni tudi s postrežbo.

S. S.

Z roboti se ne morejo meriti uspehi?

Tov. Salomon učitelj tehničnega pouka na velenjski osemletki je v članku praktični pouk — življenjska šola, ki je bil objavljen v tretji številki vašega lista, duhovito pripomnil, da »za njih ni bistveno, da nekdo naredi robota«. »Trudimo se, pravi dalje, »da učencem praktično delo spremenimo v šolo za življenje«. In zaključuje: »Z roboti se ne morejo meriti uspehi.«

Zivimo v času, ki je eno samo tekmovanje v tehničnih dosežkih. Mladina to čuti in tudi sama vneto sodeluje. Saj se je moral celo učni načrt podrediti temu dejstvu.

Pri tehničnem pouku pa se ravnamo po predpisanem učnem načrtu in učencem tudi mi »spreminjamo praktično delo v šolo za življenje«. Izdelujemo skrobov papir, mape, vezemo knjige, naučili smo se vse o papirju, lesu, o kovinah, o elektrotehnik. Vsak učenec osmega razreda

je izdelal svoj Noefov batič, električni zvonec in pirometar. Previjali smo transformator, izdelovali drsne reostate, električne svetilke, senčnike, centrifugalni stroj, parne strojčke, ki delujejo. Izdelovali smo strojčke iz žice, barvane kovine, ogledali smo si električno napeljavo od daljnovoda do potrošnika in vse inštalacijske elemente v stavbi in tako dalje.

Mislim, da je pripomba letela na naš robot. Toda bil je izdelan z najboljšo voljo in s podudarkom na vzgojnem in izobraževalnem smotru. Če se trudimo, da bi izdelali kaj lepega, če imajo učenci voljo in veselje (saj jim s tem ukrademo marsikako uro pohajkovanja po ulicah), smo lahko vsi veseli. Za reklamo po radiu, televiziji in dnevnem časopisu pa mi nismo nič prispevali, niti skrbeli zanjo. Je pač tako, da jih delo in uspehi sami privabijo.

Pogled v delavnico podjetja »Moda«

NOV KRAJEVNI ODBOR SZDL
NA BLAGOVNI

V preteklem tednu so ustanovili na Blagovni nad Sentjurjem nov krajevni odbor SZDL. Povprašali smo predsednika krajevnega odbora SZDL Sentjur, tovariša EDIJA PLAVŠTAJNERJA o razlogih, ki so dovedli do delitve krajevnih organizacij. Povedal nam je tole:

»Področje bivše krajevne organizacije Sentjur je bilo preveliko. To se je odražalo predvsem na skupnih sestankih, ki so bili zaradi preveli-

ke oddaljenosti posameznih krajev slabo obiskani. Pa tudi problematika samega centra Sentjurja je drugačna kot pa okoliških krajev. Na sestankih po vaseh so ljudje predlagali naj bi se na Blagovni ustanovil krajevni odbor, ki bi zajemal vse bližnje kraje. In tako je bil pretekli teden masovni sestanek na Blagovni, kjer so tudi izvolili nov krajevni odbor SZDL.

L. S.

Plodna razprava

V SLOVENSkih KONJICAH O OSNUTKU DRUŽBENEGA
PLANA

Občinski odbor Socialistične zveze v Slovenskih Konjicah je pred dnevi organiziral razgovor o osnutku družbenega plana konjiške občine. Na razgovoru, ki je trajal tri ure, so sodelovali tudi člani vseh političnih in družbenih organizacij. V živahni razpravi so se dotaknili vrste problemov, ki neposredno zadevajo občane. Govorili so o varstvu kmetov, o kategorizaciji zemljišč, o socialnem varstvu, itd. Predlagali so, naj gozdna gospodarstva pomagajo pri vzdrževanju občinskih cest in naj v te namene odvajajo del

skladov, ki so jih doslej koristili le za pogozdovanje in vzdrževanje gozdov.

V ZALCU NAD 500 LJUDI
ZA CELOVEC

V žalski občini je zanimanje za znano, odlično drsalno reviljo v Celovcu res množično, saj se je doslej prijavilo že nad 500 občanov žalske občine za obisk. Čeprav je umetno drsanje za nas dokaj mlada športna dejavnost, pa je zanimanje skorajda tolikšno kot za naš »nacionalni« šport.

AKADEMSKI PLES
V ZALCU

Preteklo soboto so člani kluba žalskih študentov pripravili kulturno zabavno prireditve s akademskim plesom v prostorih hmeljarskega doma v Zalcu. Večer je odlično izvenel in pomeni lep pričetek tradicionalnega predpustnega veselja Zalčanov.

PRIPRAVE
NA TURISTIČNO ZEZO

Turistično društvo v Mozirju se že zdaj pripravlja na letošnje sezono. Dela na tem, da dobi Mozirje lep turistični prospekt. Razen tega bo društvo izdalo tudi primerne razglednice kraja in okolice. Seveda pa agitura za povečanje števila turističnih sob pri zasebnikih. Pri vsem tem ne zanemarja stikov z ostalimi turističnimi društvi zgornjesavinjskega področja.

Pri delu

**INDIJSKA
LJUDSKA
IGRA:**

Glinasti voziček

Slovensko ljudsko gledališče v Celju si prizadeva, da bi bilo celjsko občinstvo kolikor mogoče obveščeno o slovenskem gledališkem dogajanju, zato skuša v premišljenem zaporedju vabiti druga gledališča v goste. Tako bo v petek, 7. februarja zvečer ob 19.30 uri gostovala Drama SNG Maribor z indijsko ljudsko igro GLINASTI VOZIČEK v režiji Mirana Herzoga kot gosta.

Igro GLINASTI VOZIČEK pripisujejo indijskemu kralju Sudraki, ki je živel v IV. stoletju našega štetja, vendar jo je priredil avstrijski dramatik Ferdinand Bruckner in vnesel vanjo nekatere elemente evropskega gledališča. Igra vsebuje vse značilnosti ljudskega ustvarjanja z izrazitim etičnim jedrom in karaktistiko indijskega predstavnega sveta.

Nova šola v Žalcu?

Letošnje naložbe v šolstvu žalske občine bodo kljub desetm milijonov bolj skromne, kajti 10 milijonov bodo plačali še lanskoletnega dolga za prenove šole v Letušu in Preboldu. Le 5,5 milijonov pa bodo vložili v popolno preureditev šole v Galiciji. Trenutno je najbolj nezadovoljivo stanje šolskih objektov še vedno v Preboldu, kjer grozi tretja izmena. Zaenkrat so jo občini na ta način, da se šolarčki stiskajo v dveh pomožnih učilnicah, in sicer v klubu za turiste v vikend naselju ter v stari stanovanjski zgradbi. Da bo šola odgovarjala sodobnemu pouku ter da bo za daljši čas rešila vprašanje pouka vsaj v dveh normalnih izmenah, bodo letos najeli za prenove Preboldske šole okrog 35 milijonov kredita.

Še vedno pa ostaja odprto vprašanje nove žalske šole, ki bo šlejkopraj moralo zamenjati staro, o čemer prav te dni sklepa posebna komisija. Predlogi so različni. Žalec, Griže in Petrovče — trije problematiški šolski objekti in kot kaže, bodo začasno skušali vprašanje nove žalske šole obiti z adaptacijo v Petrovčah ali Grižah, kar bo smotrnejše; s tem pa bo žalska šola razbremenjena in bo lažje počakala svojo novo naslednico. — ik

Okrog 100 predstav v 120 dneh

MILANA VALENČAKA iz Velenja, dolgoletnega tajnika »Svobode«, sem začuda zatekel pri branju časopisa doma. Zena Anita je dejala: Se tokrat mi ga boste zamotili. Obljubil sem, da bom kratek. — Kaj vas veže na ljubiteljsko delo pri »Svobodi«?
— Strast do igranja.
— Ste zgodaj začeli z igranjem?
— Pred petnajstimi leti na Pristavi. Prvič sem igral v »Vdovi Rošlinski«.
— Koliko premier in koliko nastopov imate za sabo?
— Tretjatek. Šestnajst premier in okrog 65 nastopov.
— V »Ohelu« sem igral doža 1958. leta, to je tudi letnica mojega prihoda v Velenje.
— Se družina strinja z vašim hobijem?
— Pogledal je ženo, ki je čutila dolžnost do odgovora. — Včasih ga oder časovno le preveč veže.
— Da! je dopolnil in čez čas dejal. — Tu

GOSTOVANJE MARIBORČANOV

Dobro in zlo sta potencirana v medsebojnem spopadu, v katerem zmagava seveda dobrota. Bleščeč zunanji okvir in stilizirana igra ustvarjata podobo o indijskem

gledališču, kakršno si zamišlja Evropejec, ne pa njegov posnetek. Kdor ljubi preprosta, a močna čustvena doživlja, jih bo v GLINASTEM VOZIČKU našel v izobilju.

Še različne metode

Polemika, ki jo je odprlo uredništvo Celjskega tednika v 3. številki, je nadvse aktualna in vpadljiva. Tu ne gre samo za posamezne primere, ampak bi lahko rekli za načela. Učiti in vzgajati mladino ni lahka stvar, kar priznava že mladina sama. Odkar zabaja mladina k rednemu šolanju, je bilo ocenjevanje dosleden spremljavec učenja, pa naj si bo v tako primitivni obliki. To ocenjevanje je dobivalo različne oblike do najmodernejšee dobe — do javnega ocenjevanja. Dokler imamo opraviti z napol zastarelim, napol modernim ocenjevanjem šolskega dela tistih, ki se uče in ki učijo, moramo računati z napakami na obeh straneh.

Ker je že avdno v to debato opozoril na nekatere posebnosti, naj velja nekaj besed njim.
»Ocena je odvisna od trenutnega razpoloženja — dobre volje... je trditev, ki je psihološko utemeljena. Nikakor pa ne velja za resnega pedagoga, ki stoji pred mladino in se ji o nje govevanju »razpoloženju« niti ne sanja. Pravim: resen pedagog nikdar ne kaže svojega razpoloženja razen tistega, ki je usmerjeno na lepó uspešno učno uro. Vse drugo so izjeme.
Tuži o osebnih odnosih do učencev in učenec je bilo že mnogo govora in pisanja, toda ločevanje učencev na »močnejše« in »šibkejše« spol je vnaprej obsojeno na neuspeh, ker bi s tem kršili načelo enakopravnosti. Kdor ravna tako, ni pedagog.
Razlikovanje med tako imenovanimi »slabimi« in »odličnimi« (ali vsaj dobriimi) učenci bi naj vplivalo na oceno posameznih predmetov? Na splošno izobraževalnih šolah velja pravilo, da učenci in učenke vsaj v glavnem obvladajo splošnoizobraževalno snov, ki jo je po ljudskih zastopnikih dobila prosvetna oblast. Učenec naj torej doseže vsaj minimum tega, kar predpisuje učni načrt v vseh predmetih. Za izjeme pa imamo olajšave. Tako razlikovanje med slabimi in dobriimi učenci je torej odveč.
Drži pa, da je vsaka metoda brez metodike obsojena na neuspeh.
Se nekaj besed na »Odmeve« v št. 4, št. z dne 31. 1. 1964.

Ce je pedagog »razpoložen« ali »natak-njen«, je odvisno od tega, kje je tako stanje nastalo. Ce je nastalo izven učilnice, tega učenci ne bi smeli občutiti, kajti s tem je zgoreen učni uspeh.
Često pa povzročijo »natak-njenosti« učenci sami, bodisi z nedisciplino, bodisi z hrebriznostjo ali nesodelovanjem. V takem primeru je natak-njenost človeško opravičljiva. Pri današnji organizaciji mladine v razrednih skupnostih bi naj bila skoraj nemogoča.
Ni težje naloge za predavatelja, kakor je ocenjevanje znanja. Brez znanja je škoda hoditi v šolo. Metode ocenjevanja so tako različne in mnogoštevilne, da jih je težko

našteti. V glavnem pa gre za splošno in specifično znanje. Splošno ocenjevanje naj ugotovi, kaj se je od predelane snovi učenca »prišlo«, specifično znanje pa naj dokaže, kako določeno učno snov pojmuje.
Odkar je demokracija prodrla tudi v naše šole, je javno ocenjevanje znanja očenev postalo že običajno. Tu ne gre za »barantanje«, marveč za pomoč učencev predavatelju v borbi za pravično oceno.

Toda pri vsakem, še tako plemenitem stremljenju. Kakršno je prav javno ocenjevanje v šoli, se vrinejo senčne strani. Znano je npr. dejstvo, da so posamezni učenci po javni ocenitvi znanja dosegli oceno »zadostno«. In posledica? Nehali so se učiti, češ: saj imam zadostno! Tista ocena »zadostno« je v očeh »pridnih« učencev in predavatelja samega toliko vredno kot »nezadostno«. Ali naj vzgajamo samo zadost-nike?

Za konec še to: Šolska reforma je učneje tako olajšala, da lahko učenci obeh spolov napredujejo v višji razred tudi z dvema negativnima ocenama, češ se bodo že po-boljšali. In kaj pravi statistika. Le malo se jih poboljša. Ali ni tu nekaj narobe? Objektivno ocenjevanje je pogoj vsake-ga napredka, naj bo kjerkoli. — nik

Občinski statut: kultura

V teku so razprave o osnutkih občinskih statutov. Da bi ugotovili kako daleč so razprave segle v kolektivnih naših kulturnih in prosvetnih ustanov in da bi spremljali potek obravnav, smo postavili nekaterim kulturnim delavcem nekaj vprašanj:
— Ste seznanjeni z osnutkom občinskega statuta?
— Kaj sodite o tistih členih, ki obravnavajo kulturo?
Z anketo bomo nadaljevali v naslednjih številkah.

**BRUNO HARTMAN,
UPRAVNIK SLG CELJE**

»Moti me preveč načelnosti. Mislim, da bi morali v statutu zagovo-

točiti formiranje kulturnih rešitev. V statutu bi moral biti formiran perspektivni vzpon kulture in znanosti na področju občine, vpricho notranjih in družbenih sprememb. Tako pa v statutu kultura in znanost nimata niti sklada, medtem ko ga šolstvo ima, prav tako prosveta in spomeniško varstvo.
Kultura in znanost sta za nadaljnji razvoj naše družbe tako pomemben element, ki se ob tovrstnih načelnostih lahko spremeni v problem, ki se bo pokazal šele po letih, kot se danes kažejo napake preteklih let šele danes, na primer v šolstvu.

Čudi me, da je statutarna komisija uvrstila šolstvo, prosveto, kulturo in znanost v isto poglavje, ko vendar vemo, da sta šolstvo in prosveta nekaj drugega kot kultura in znanost.

**SANDI KROŠL,
CLAN SLG CELJE:**

»Občinskega statuta še nisem videl. Zasledujem pa razprave o statutih v časopisju. Opažam preveč načelnosti v nekaterih statutih in premalo konkretnih določil.«

**DRAGO CVETKO,
KNJIZNICAR CELJSKE STUDIJSKE KNJIZNICE:**

»Občinskega statuta še nisem videl. Ker sem član statutarne komisije v naši ustanovi predvidevam, da bodo roki za prilagojevanje in poznejšo razlago naših statutov z občinskimi — prekratki.«

Predaval bo Jože Smole

V okviru tribune, ki jo celjska delavska univerza prireja vsak torek, bo 11. tega meseca ob sedmi uri zvečer v Narodnem domu predaval glavni urednik Dela Jože Smole. Tema

njegovega predavanja — O silah miru v svetu — je dandanes še zlasti aktualna in zanimiva, zato obisk toplo priporočamo. Predavanje bo spremljal film.

ŠOLA NI SAMO V UČILNICI

V Šmarju pri Jelšah je občinski odbor SZDL sklical širok posvet o vprašanjih osnovnega šolstva šmarske občine, pri čemer so sodelovali šolski upravitelji, svet za šolstvo, občinski odbor SZDL, predsedniki DPM in predstavniki ostalih organizacij. Predsednik občinskega sveta za šolstvo ing. Vlado Tkavc, prosvetni svetovalec Franc Zupanc, referent za šolstvo Ivan Jernejšek in predsednica občinske zveze DPM ing. Marija Frasova so v temeljnih referatih prikazali izobraževalno vzgojno in gospodarsko situacijo v šmarskem šolstvu.

Cimprej bodo morali odpraviti nerazvitost osnovnih šol z dokončno reorganizacijo šolske mreže. Odločno so se zavzeli za šolske kuhinje, ki bodo odslej sestavni del osnovnih šol in jih bo po svojih zmogljivostih oskrbovala občina. Najteže pa bo rešiti vprašanje predmetnih učiteljev. Trenutno je v šmarski občini 155 prosvetnih delavcev, toda samo 4 profesorji in 16 predmetnih učiteljev, kjer prevladujejo strokovnjaki za tehnični pouk.

ŠOLA ZA STARŠE V KONJICAH

V Slovenskih Konjicah nameravajo v prihodnjih mesecih prirediti več predavanj v okviru Šole za starše. Delavska univerza pripravlja program in je v tem smislu angažirala znane prosvetne delavce, ki bodo v šoli predavali.

LAHKO BI BILO BOLJŠE

ALI NEMOGOČE RAZMERE NA OSNOVNI ŠOLI V GRIZAH

Ob končanem prvem polletju smo se na osnovni šoli v Grižah zamislili nad delovnimi pogoji in učno vzgojnimi uspehi, ki so njihov odraz. Kljub temu, da so materialne razmere dokaj kritične, skuša kolektiv izpolniti vse naloge in je tako učni uspeh le v višjih razredih slabši, v celoti pa znaša 78 odstotkov.

Lahko pa bi bilo boljše, če vse učilnice ne bi bile ves dan zasedene in bi bil kak prostor še za dodatno pomoč. Takšno pomoč smo nudili učencem prvih razredov celo ob nedeljah. Tudi delo v okviru svobodnih aktivnosti se ne more razmahniti.

Zaradi pomanjkanja učilnic smo imeli v tem šolskem letu 4 mesece tri izmene; tretjo izmeno smo odpravili šele, ko nam je rudič Montana opremil zasilno učilnico, ki jo bomo uporabljali tudi za teledažnico, ki je šola (s 415 učenci z nima!). Šola

razen tega nima nobenega kabineta; nima urejenih stranišč in vodovoda in seveda tudi ne garderob, hodniki pa so ozki in temni, podobni kajakombam. Nič čudnega, da je šolska zgradba dotrajala, saj praznuje letos kar 125-letnico obstoja!

Iz vsega povedanega izhaja, da za Griže ni druge rešitve kakor gradnja novega poslopja. Do takšnega zaključka je namreč prišla tudi posebna strokovna komisija. Prav to pa je želja tudi vseh občanov, saj že nekaj let ni zбора volivcev, na katerem ne bi bilo na dnevnem redu vprašanje šole.

S tem smo hoteli prikazati težavne razmere sicer prizadevnega kolektiva na osnovni šoli v Grižah. Pričakujemo, da bo občinska skupščina v Žalcu kmalu našla primerno razumevanje za rešitev tega perečega problema in bo vsaj prihodnje leto pričela s pomočjo prebivalstva uredničevati njihovo dolgoletno željo.

GOVORIJO CELJSKI KULTURNIKI:

MARJAN RAVNIKAR,

Kdo naj formira kulturno politiko

Decembra lani je bilo v Dobrni posvetovanje o kulturni problematiki celjske komune, ki ga je priredil občinski odbor SZDL. Ob tej priložnosti je bilo izraženo toliko pozitivnih (četudi kritičnih) misli, da se nam zdi prav celotno gradivo objaviti. So toliko prej, ker kljub časovni odmaknjenosti stvari niso izgubile svoje aktualnosti; posamezna stališča imajo svojo trajno vrednost. Tako bomo torej v naslednjih številkah priobčevali besede celjskih kulturnikov s tega posvetovanja. Morda ne bo zanimala samo naših bralcev, marveč bo k razmišljanju vzpodbudila tiste činitelje, ki naj v večji meri kot doslej prispevajo k reševanju naše kulturne problematike. Za začetek — izvlečki iz uvodnega referata.

Hitri gospodarski razvoj je pustil kulturno dejavnost ne samo v naši komuni, temveč lahko to trdimo za vso Slovenijo, nekoliko ob strani, čeprav je prišla v roke samih občanov. Velik problem predstavljajo prav pičlo odmerjena sredstva za to dejavnost. Če pregledamo položaj na kulturnem področju naše vasi, v največ primerih vidimo, da se ta ni dosti spremenil v času 30 do 50 let. Naše ekonomske možnosti ne zadoščajo za vse socialne in kulturne potrebe. Spricho tega je bila kultura tista, ki smo ji najlažje odpovedali

sredstva, ki jih je pobralo gospodarstvo. Tako lahko komuna danes podpira, daje iniciative in sredstva za kulturno dejavnost, lahko pa tudi odreka vsako podporo in ne kaže nobenega razumevanja.

Kljub temu pa je kultura integralni del našega življenja in hkrati sredstvo za humanizacijo odnosov med ljudmi. To sicer priznavamo, toda kljub temu je to kulturno življenje le životarjenje.

V občini so trije organi, ki so formalno odgovorni za kulturno življenje in kulturno politiko. To so občinska skupščina, svet za kulturo in znanost ter občinski svet Svobod in prosvetnih društev. Občinska skupščina kot organ upravljanja in oblasti ne izvaja nikakršne kulturne politike. Pri pregledu zapisnikov ne moremo nikjer najti točke dnev-

nega reda, ki bi bila posvečena kulturi. Materialna vprašanja in kadrovske spremembe še ne pomenijo kulturne politike. Obratno pa najdemo v dnevnihih redih adaptacije trgovin in gostiln, asfaltiranje cest in podobno.

Sestav sveta za kulturo in znanost bi moral biti takšen, da bi kulturna vprašanja obravnaval tudi s strokovnega (in ne le političnega) vidika. Logično se nam zdi, da mora biti recimo član sveta za družbeni plan in finance strokovnjak. Po isti logiki bi moral biti član sveta za kulturo in znanost človek, ki mu kultura pomeni bistveni del njegovega življenja. Prav zaradi takšnih pomanjkjivosti je najti pri nas še mnoge amaterske dramske skupine, ki s svojim programom izvajajo izrazito konservativno, socialnim in

političnim razmeram neustrezno politiko.

Poraja se vprašanje, kdo in na osnovi česa naj formira in dokumentira kulturno politiko; kateri zavestni činitelji vplivajo v komuni na določeno kulturno raven; kakšna je naloga družbeno političnih organizacij, posebno odbora SZDL pri formiranju kulturne politike, kakšni so problemi amaterizma in angažiranja občanov pri tem in končno problem vzgoje v šolah kot eden izmed elementov kulturne politike.

Tu je še kopica nerešenih vprašanj, ki pa jih ne bomo rešili, če bomo sami sebi lagali. V pogledu materialne osnove bi se morali boriti, da bi dobil vsaj 1 odstotek sredstev od občinskega proračuna za kulturno dejavnost.

Prihodnjič: Egon Kunej:
VSAK DAN V VEČJI DILEMI.

di služba me veže preko druge ure — predvsem težaji za strokovno izobraževanje.
— Torej tudi v službi prosvetljujete?
— Da. Kot referentu za izobraževanje in vzgojo kadrov pri rudičniku lignita mi je poverjeno vodstvo strokovnih in družbeno ekonomskih težajev v okviru delavske univerze. Skozi te težaje je šlo nekaj tisoč članov.
— Koliko prireditev ste nudili v zadnjih štirih mesecih velenčanom?
— Največjo skrb posvečamo mladini. Tako so v tem času imeli 32 lutkovnih, 24 filmskih in 8 gledaliških predstav. Poleg

Gradili bodo nov dom

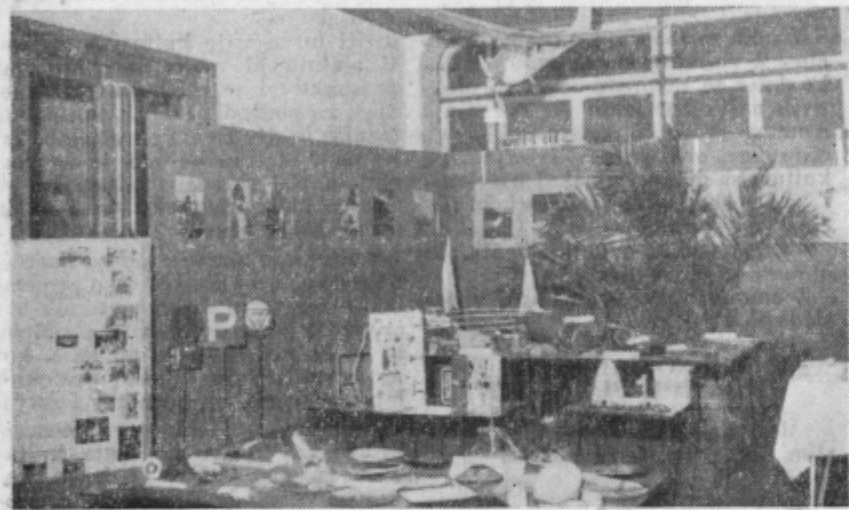
Preteklo sredo je imelo društvo Ljudske tehnike »Emajl« iz tovarne emajlirane posode letni občni zbor. Razen delegatov iz posameznih krožkov društva so bili prisotni še predstavniki republiškega, okrajnega in občinskega odbora Ljudske tehnike.

Na občnem zboru so polagali obračun za delo v preteklem letu in pri tem ugotovili, da so vsi krožki izpolnili naloge, ki so jih sprejeli v preteklem letu. Tudi finančno so v društvu dobro poslovali, saj se je pokazalo, da jim je na koncu leta ostalo še več kot 4 milijone dinarjev.

Največ sredstev sta pridobila društvu strojni in emajlirski krožek.

Sklenili so, naj bi se v letošnjem letu prešlo v akcijo za zgraditev doma organizacij, v katerem bi imelo svoje prostore tudi društvo Ljudske tehnike. Idejni projekt je že pripravljen in bodo o njem razpravljali organi samoupravljanja v tovarni.

Na koncu so še podelili nagrade zmagovalcem v klubskem tekmovanju med fotoamaterji in najboljšim pionirjem prometnikom.

Ob priliki občnega zбора je pripravilo društvo LT »Emajl« razstavo, na kateri so prikazali izdelke posameznih sekcij

KRVODAJALSKA AKCIJA

Na pobudo komisije za krvodajalstvo pri sindikalni podružnici Železarne Store in odbora Osnovne organizacije RK v Storah, bodo v sredo priredili veliko prostovoljno krvodajalsko akcijo. Kot vedno doslej, pričakujejo tudi tokrat velik odziv med člani delovnih kolektivov in prebivalci s področja tamkajšnje krajevne skupnosti.

Po nesreči je ubil brata

Pretekli petek dopoldne sta spravljala hlode iz gozda do ceste v Skornem pri Soštanju. Ivan Navodnik, star 26 let in njegov 38-letni polbrat Anton Godec. Pri zlaganju hlosov na kup je Navodnik uporabljal cepin. Ko je z njim zamahnil, da bi pridržil hlo, mu je ta od hloa spodrsnil ter v nogo zadel za njim stoječega brata Antona in sicer v koraku. Pri tem mu je poškodoval glavno odvodno žilo in Godec je takoj izkrcvarel.

GIBANJE PREBIVALSTVA

CELJE

od 18. 1. 1964 do 1. 2. 1964
Rojenih je bilo 54 deklet in 65 dečkov.

POROČILI SO SE:

ZOLEK Ivan, delavec iz Zagreba in GUZEJ Alojzija, zlatarka iz Celja, KLANSEK Edvard, delavec iz Radeč in PIKELJ Franciška, službenka iz Zagrada, PODLOGAR Bogomir, trgovski pomočnik iz Ljubljane, Brnica in JAMNIŠEK Marijeta, službenka iz Hrastnika, VELESEK Dragotin, delavec in HRIBERNIK Ana, gospodinjka pomočnica, oboje iz Celja, SRIBAR Edvard-Peter, študent iz Dobroteše vasi in MRAK Ivana, študent iz Letuša, DEBELAK Janez, mizarški mojster in STRASEK Berta, službenka, oboje iz Celja, NARAKS Peter, učitelj iz Smartnege v R. D. in NOVAK Neža, službenka iz Celja, RADIČ Marijan, mehanik in KENDA Doroteja, službenka, oboje iz Celja, KELIČ Anton, delavec in VEZESEK Justina, poljedelka, oboje iz Celja, LIŠEK Leon, delavec in DEKLEVA Amalija-Veronika, delavka, oboje iz Celja, ZNIDAR Alojz, delavec iz Celja in SKORJANC Helena, delavka iz Celja, GALEKOVIC Dragutin, fotokemiograf iz Marcella in ZOHAR Vida, službenka iz Stor, ANDERLIČ Maksimilijan, krojač in IVACIČ Justina, kuharska pomočnica, oboje iz Celja, BIZJAK Ivan-Friderik, delavec in BELTRAM Pavla, krojačica, oboje iz Celja, GORISEK Franc, električar iz Stor in HRASTNIK Roza, gospodinjka pomočnica iz Celja, KVENDEK Mihael, delavec in SPUR Angela, gospodinjka pomočnica, oboje iz Celja, BOBNER Drago, kurjač in IAZBEC Marija, šivilja, oboje iz Celja, MOČNIK Blaž, delavec in TANJEK Stefanija, delavka, oboje iz Celja, KOVAC Davorin, zlatar iz Celja in GABRIČ Pavla, učiteljica iz Videm-Krškega, RAJNIS Karol, delavec in ZALOKAR Pavla, frizerska pomočnica, oboje iz Celja, PEKLAR Janez, sofer iz Hrastnika in GROBLJAR Martina, gospodinja, oboje iz Vranskega, GROBOYSEK Ladislav, delavec in MĹAKAR Terzija, upokojenka, oboje iz Stor, TURNEK Ivan, delavec iz Smartnege in ZABAV Zofija, delavka iz Slatine, ZFHEJ Alfred, uslužbenec iz Celja in MARGINA Marija-Aleksandrina, službenka iz Laškega, NARAD Mihael, uslužbenec iz Sentinje in KRISTAN Margareta, službenka iz Tebaria, MĹAKAR Rafael-Rajmond, študent in TORBEK Božena, študent, oboje iz Laškega in PIRNAT Evija, zobotehnik iz Celja in CVIKL Ana, službenka iz Rimskih Toplic.

UMRLI SO:

SKOPIK Pavla, delavka iz Kozjance, (27); URSIČ Henrik, upokojenec iz Celja (59); OHNIEC Karlo, kmetovalec iz Zagreba (60); ZAVSEK Franc, upokojenec iz Celja (60); POLJANEK Ivana, gospodinja iz Stor (75); OSTERMAN Marija, upokojenka iz Celja (75); MFRNIK Ana, gospodinja iz Celja (85); MRAZ Amalija, gospodinja iz Celja (65) in STUMFLAK Alojzija, kmetovalka iz Homeca (62); LEGVART Ana, kmetovalka iz Celja-Vizore (79); KOZEL FRANC, upokojenec iz Celja (75); KERNE Karl, upokojenec iz Celja (52); TROVOC Jožefa, upokojenka iz Celja (76); BOBIČ Cecilija, gospodinja iz Celja (52); TERBOVC Jožefa, upokojenka iz Laškega (80); SAHORNİK Marija, gospodinja iz Maribora (70); SELIGO Vinko, obrtnik iz Celja (55) in RIBIČ Edvard, mesar iz Celja (52).

BREŽICE

Od 25. januarja do 2. februarja 1964 je bilo rojenih 7 dečkov in 4 deklice.

UMRLI JE:

Terzija JALOVEC, roj. Baškovič, gospodinja iz Mrzle vase (74).

ZA BOLJŠO PREHRANO OTROK

Pretekli teden je priredil Zavod za napredek gospodinjstva v Celju dvo-dnevni seminar za delavce v šolskih kuhinjah.

ZGORELO JE GOSPODARSKO POSLOPJE

Preteklo sredo zjutraj se je vnelo gospodarsko poslopje v vasi Turin pri Slivnici, ki je bilo last posestnika STANETA VODEBA. Požar je po vsej verjetnosti nastal zaradi nepravilnosti lastnika. V hlevu je uporabljal petrolejko, ki jo je imel obeseno približno lešenega stropa. Poslopje je pogorelo in cenilo, da je pri tem nastala škoda približno milijon dinarjev.

POŽAR V KROJAŠKI DELAVNICI

V Soštanju je preteklo sredo nastal požar v krojaški delavnici ANDREJA TERPINA. V zaboj kamor so odlagali tekstilne odpadke, so obenem dali tudi pepel iz peči. Odpadki so pričeli tleti in vnela se je lešena polica, na kateri so imeli spravljeno tekstilno blago. Požar so takoj opazili in ga tudi sami pogasili, škoda pa vseeno cenijo na več kot 100 tisoč dinarjev.

ZGOREL JE SVINJSKI HLEV

V nedeljo se je v Podlogu pri Planini vnel svinjak, last PAVLE STRASEK. Poleg hleva je zgorelo še nekaj sena in drv. Ogenj je zanela iskra iz dimnika stanovanjske hiše.

Na seminarju je 37 udeleženk poslušalo 10 ur predavanja z osnovnimi napotki o vlogi hrane, sestavljanju jedilnikov, ureditvi šolskih kuhinj, o kalorični vrednosti hrane in o odnosih kuharice do otrok.

Obenem so tudi praktično pripravljale vse osnovne jedi, ki jih kuhajo v šolskih kuhinjah. Vse kar so pripravile so tudi pojedle, tako da so same preizkusile, kaj je boljše. Pri pripravi malic so dajali precej poudarka temu, da naj bi bilo v hrani čimveč mleka.

KRONIKA NESREČ

Pri padcu so si zlomili nogo: Marijan Došler iz Sempetra, Ivan Cviki iz Brd pri Dobrni, Helena Godec iz Celja, Karl Gajšek iz Smartna. Pri sankanju si je zlomil nogo (12) Slavko Jazbinski iz Presečnega pri Planini. Pri smučanju sta si zlomila nogo (12) Dobran Ribič iz Vojnika in (15) Jože Arčiček iz Grobelce pri Sevnici.

— S kozleca je padel Ivan Pikel iz Gotovelj (4), poškodoval si je glavo in dobil notranje poškodbe.

— Jože Grobelnik iz Lise (14), si je pri sankanju poškodoval nogo.

— Marija Petrej iz Dola na Frankolovem je padel in si poškodoval rebra.

— Marija Čaki iz Kostrivnice je padla, poškodovala si je glavo.

— Anton Ahtič iz Celja si je pri delu poškodoval nogo.

— Franc Vohel iz Slivnice, si je pri padcu poškodoval nogo.

— Ivana Golavšek iz Megojnc, je padla na ledu in si poškodovala roko in nogo.

— Marijeta Plevnik iz Celja, si je pri padcu poškodovala roke in glavo.

— Anton Pavšič iz Celja si je pri delu poškodoval glavo.

— Dušan Gabrielj iz Grobelnega si je pri delu zlomil nogo.

— Julijana Panzerl iz Celja si je pri padcu poškodovala nogo.

— Stanislav Bertol iz Vranskega, si je pri padcu poškodoval roko.

— Rudi Zdovec iz Tremarja, je padel in si poškodoval nogo.

— Karla Beričiča je pri delu stisnil hlo, poškodoval mu je nogo in glavo.

— Viljem Lampret iz Trnovelj je padel iz avtomobilske kabine. Pretresel si je možgane.

CENE PADAJO, PRESKRBA SE IZBOLJSUJE

Te dni smo na celjski tržnici doživeli nekaj razveseljivih sprememb. V tržnih dneh — to pa sta v glavnem sreda in sobota — se je preskrba bistveno popravila. Veliko bolj pestra je, pa tudi cene so marsikje močno padle. Tako so na primer v sredo dopoldne prodajali jajčka že po 30 do 35 dinarjev, medtem ko so bila še pred tednom dni tudi po 45 dinarjev. Tudi ponudba se je povečala, tako da lahko pričakujemo, da so dnevi pomnjanja jajčk končno le minili.

Krompir so na tržnici prodajali po 48 dinarjev, glavna to zelje po 60 do 100 dinarjev, rdeče po 70 do 120, kisljo po 80 do 100, kisljo repo pa po 80 dinarjev kilogram. Spinaja je bila po 200 dinarjev, solata po 160 do 200, radič po 480, motovilec po 700 do 800 dinarjev itd. Cvetačo bi lahko kupili za 220 dinarjev, fižol v zrnju pa za 280 do 310 dinarjev kilogram.

Na trgu je še vedno nekaj grozdja, ki je po 300 dinarjev, dovolj pa je pomaranč po 280 do 290 dinarjev in limon po 260 dinarjev kilogram. Suhe slive so prodajali po 250 do 320 dinarjev, jabolčne krhlje pa po 180 dinarjev.

Ob slovesu pa mi je tržni nadzornik, tovariš Murko dejal: »Veste — tista pripomba o tem, da so cene na celjski tržnici višje od cen v Mariboru in Ljubljani, pa ne držijo. Ljubljanski trg je dražji od celjskega! O tem sem se pričel ob mojem zadnjem obisku v Ljubljani!

Ce to drži, smo Celjani lahko res veseli!

Prometna kronika

VERIŽNO TRČENJE NA LJUBLJANSKI CESTI

V torek zjutraj je na Ljubljanski cesti voznik osebnega avtomobila »Zabe« CE-63-72, Ivan Vrečko hotel prehiteti počasi vozeči tovornjak. Ker pa so prihajala iz nasprotne smeri druga vozila, je pričel zavirati. Cesta je bila poledenela in zaneslo ga je v zadnji del tovornjaka. Ob tem času pa je pripeljal iz nasprotne smeri »kombi« KR-29-28. Zaradi prevelike hitrosti in poledenele ceste se je zaletel v prednji del istega tovornjaka, v katerega se je že prej zaletela »Zaba«. Iz smeri Celja je tedaj pripeljal tovornjak, ki je, ko je videl nesrečo, zmanjšal hitrost. Za njim vozeči osebni avtomobil MB-80-18, ki ga je vozil Rado Pušenjak, se je pri tem zaletel v njegov zadnji del.

Pri vseh teh trčenjih so bili poškodovani sofer in potnika v »Zabi« ing. Drago Čeh in njegova žena Jasna ter sofer in sopotnik »kombija« Jože Močnik in Ivan Beniger. Škoda na vseh vozilih je večja od 1,5 milijona dinarjev.

NESREČA ZARADI NEPRIMERNE HITROSTI

Pretekli petek se je pripetila na cesti III. reda Polzela—Andraž prometna nesreča, ko sta se srečevala tovorni avto CE-12-96, ki ga je vozil sofer Alojz Vodovnik in osebni avto LJ-172-27, voznik Franc Rijavec. Zaradi neprimerne hitrosti na poledeneli in ozki cesti je prišlo do trčenja, pri katerem je nastala škoda približno 225 tisoč dinarjev.

TRČENJE NA TEHARSKI CESTI

V nedeljo zvečer je na Teharski cesti avtomobila CE-11-54 pri srečevanju z nasproti vozečim avtomobusom zmanjšal hitrost. Pri tem se je zaradi prevelike hitrosti zaletela vanj z osebnim avtomobilom K-79-359, voznica Jožica Einspiller. Voznica se je pri trčenju laže poškodovala, na osebni avtomobilu pa je za približno 400 tisoč dinarjev škoda.

MOPEDIST POVOZIL PEŠCA

V ponedeljek je vozil pravilno po desni strani Partizanske ceste v Velenju mopedist Mihael Suhovršnik. Pred njim je nenadoma stopil na cesto pešec Ivan Vrabčič in mopedist ga je podrl. Pri tem si je pešec zlomil roko.

MOPEDIST TEŽKO POŠKODOVAN

Pretekli četrtek je v Brestanici mopedist Franc Rabič iz neznanega vzroka padel z mopedom in nezavestno obežal na cesti, od koder so ga prepeljali v brežiško bolnišnico.

NESREČA MOPEDISTA

V soboto je vozil mopedist Daniel Salobir iz smeri Celja proti Velenju. Ko je na križišču v Petrovčah zavil na velenjsko cesto, je padel in dobil hud pretres možganov ter je bil odpeljan v celjsko bolnišnico.

TRČENJE NA POLEDENELI CESTI

Na cesti Brežice—Globoko je prišlo v soboto do trčenja med avtomobusom LJ-238-33, ki ga je vozil Jože Pintarič in tovornim avtomobilom CE-54-90, voznik Anton Slivšek. Do nesreče je prišlo, ko sta se vozili srečevali na ozki in poledeneli cesti. Škoda na obeh vozilih znaša približno 170 tisoč dinarjev.

NESREČA NA SVETINI

V soboto se je peljal Ljubo Šega z avtom iz Svetine proti Storam. Pri spomeniku je na ovinku zaviral in zaradi poledenele ceste ga je pričelo zanašati, dokler se na robu ceste ni prevrnil. Pri tem sta si zlomili ključnice 12-letna Alenka Golmajer in Jožica Kersnik. Na avtomobilu pa je bilo za 100 tisoč dinarjev škode.

ZALETEL SE JE V BREG OB CESTI

V soboto se je voznik osebnega avtomobila CE-50-32 Franc Balon zaletel na ovinku v breg, od koder ga je zaneslo spet nazaj na cesto, kjer je obstal obrnjen v smer, od koder je prišel. Do nesreče je prišlo zaradi poledenele ceste v vasi Orešje na Bizeljskem.

CELJSKI TEDNIK

CELJE
P. p. 152

Znamka za 15 din

NAROČILNICA

Podpisani _____ kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »CELJSKI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____ 196_____

Obvezujem se, da bom v redu plačeval naročnino.

V _____ dne _____ 196_____

podpis naročnika _____

Keramična industrija Liboje Petrovče pri Celju

Komisija za delovna razmerja Keramične industrije Liboje

RAZPISUJE

prsto delovno mesto

strojnika

Pogoj: strojnik z izpitom

Osební dohodek po pravilniku o delitvi OIA. Družinsko stanovanje zagotovljeno.

Rok za prijavo velja do zasedbe delovnega mesta.

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

Zgled prizadevnega dela

Z OBČNEGA ZBORA PARTIZANA V KOZJEM

Občni zbor partizana v Kozjem je pokazal, da vodijo to društvo delavnici člani in da je tudi na račun prizadevnosti vseh ostalih doseglo v minulim letu takšne uspehe, na katere so lahko upravičeno ponosni in ki so lahko za zgled mnogim ostalim organizacijam.

največje pozornosti tudi načrt za letošnje obdobje. Vse kaže, da bodo vendarle uredili garderobe na igrišču. Razumljiva je nadalje težnja, da dobijo šolanega telovadnega učitelja, ki bi delal ne samo v društvu, marveč še v osnovnih šolah v Kozjem, Lesičnem in Bistrici ob Sotli.

seljiv je sklep, po katerem bodo živili delo partizanskega društva v Bistrici ob Sotli, oziroma se zavzeli za ustanovitev aktiva v tem kraju. Člani kozjanskega Partizana pa bodo pomagali še pri zgraditvi preprostega plavalnega bazena.

To so samo nekateri sklepi, ki so jih sprejeli na zboru kozjanskega Partizana, ki ga bo tudi v prihodnje vodil prizadeveni predsednik dr. Anton Sok.

PARTIZAN POLULE ZNOVA ZAŽIVEL

Medtem ko je društvo za telesno vzgojo Partizan na Polulah v obdobju 1962/63 popolnoma prenehalo z delom, je na nedavnem občnem zboru te organizacije ugotovil predsednik društva BOZO LES, pa je zdaj ponovno začel živeti in sprejelo svoj delovni načrt.

Res je, da društvo nima načelnika, toda tudi to nevarnost bodo skušali odstraniti z vzgojo lastnih sil. Prav tako se bo treba zavzeti še za ostale vaditelje, zlasti za ženske oddelke.

Poleg splošne telesne vadbe bodo v društvu oživeli smučarsko sekcijo, nadalje rokometno, pa tudi odbojcarsko, košarkarsko, atletsko in namiznoteniško. Skupaj z osnovno šolo pa se bodo zavzeli, da bi čim prej prišli do igrišča, ki ga mladina s tega predela celjskega mesta močno pogreša.

Vest o ponovni oživitvi Partizana na Polulah je razveseljiva, zato jim želimo obilo plodnega dela. Pa ne samo to, tudi več pomoči, ki jim jo naj dajejo družbene in politične organizacije tega terena.

V CELJSKEM PARKU SO SKAKALI

Občinskega prvenstva v skokih na 40 metriški skakalnici v Mestnem parku se je v nedeljo udeležilo preko 20 skakalcev. Rezultati: mlajši mladinci: Kroflič (Partizan Vojnik) 290 točk; starejši mladinci: Kelnaric (Celje) 294,2 točke; člani: Kmeclj (Partizan Vojnik) 488,9 točke.

REKORDNA UDELEŽBA

Ob zaključku drsalne šole, katero je obiskovalo nad sto pionirjev in zlasti še pionirki je bilo klubsko prvenstvo HDK Celje v umetnostnem drsanju. V posameznih skupinah je nastopilo kar 57 tekmovalcev, kar je doslej največja udeležba na takšnih tekmovanjih.

SLALOM PIONIRJEV POD TOVSTOM

Pred kratkim se je pri Celjski koči končal smučarski tečaj za začetnike pa tudi za tiste, ki že znajo vijažati skozi vrata. Tečaj je vodil smučarski učitelj Lojze Lisec, udeležili pa so se ga zlasti mlajši pionirji. Ob zaključku so imeli tekmovanje v slalomu. Proga, ki je bila dolga 200 metrov in je imela 15 vratic, so vozili dvakrat. V prvem teku je zmagal Igor Nunič pred Pirkmajerjem, Simonom ter Markom Jezernikom itd. Tudi v drugem je zmagal Igor Nunič, pred Simonom Jezernikom, Janezom Nuničem, Pirkmajerjem itd.

VSE NA SMUČEH

V okviru programa za rekreacijo članov delovnega kolektiva Zelezarne v Štorah bodo v nedeljo dopoldne pripravili na Svetini nad Štorami masovni smučarski dvoboj med delovnim kolektivom Cinkarne Celje in Zelezarne Štore. Novost tega tekmovanja je, da bodo tokrat prišli na svoj račun člani kolektiva, ki so sicer prijatelji smučanja, nimajo pa prilike biti na smučeh vsako zimo oziroma vsak zimski snežni dan in so stari nad trideset let. Predvideni odprti slalom bo na pobočju pri počitniškem domu Zveze borcev NOV na Svetini nad Štorami.

NA HENINI NE POČIVAJO

V nedeljo je bilo na Henini pod Lisco za zaključek smučarskega tečaja tekmovanje v smuku in skokih. V smuku se je na 1000 m dolgi progi pomerilo 18 tekmovalcev med katerimi je zmagal Kozmus Franc s časom 1:06,9, drugo in tretje mesto pa si delila Vodišek Viktor in Lesičar Franc.

V skokih se je na 10 metriški skakalnici pomerilo 11 tekmovalcev zmagal pa je Lesičar Franc s skokom 9,5 m, sledila pa so mu Pozlep Alojz z 9 m in Pintar Silvo z 8 m.

Doseganje boljnih rezultatov je onemogočil zelo južen sneg, saj so na sobotnem treningu skakali do 15 m. Tekmovanje je v res lepem vremenu ogledalo nad 60 ljudi, kar je rekordno število. Med njimi je bilo tudi precej Jurklošterčanov.

Tekmovanje je pokazalo, da je tudi med odraslimi vse več zanimanja za športno življenje.

P. V.

Sem in tje po Celju

PUSTNA MAŠKARADA KATERI BODO LETOS NAJBOLJŠI?

V soboto zvečer bo v celjskem Narodnem domu že 37. tradicionalna pustna maškarada. Plesalce bo zavalaval ansambel »Metronom«, ki ga vodi Edo Goršič.

Prireditelji so v želji, da bi privabili čimveč mask, pripravili za najlepše med njimi tudi lepe praktične in denarne nagrade, kot radioaparati, tehnice, ekonom lonce itd. V nedeljo popoldne pa bo otroška maškarada. Najprej bodo imeli rajanje cibanji, nato pa še pionirji. Na tej prireditvi bodo nastopili tudi folklorna skupina in godba iz Sempetra v Savinjski dolini.

maškarada. Najprej bodo imeli rajanje cibanji, nato pa še pionirji. Na tej prireditvi bodo nastopili tudi folklorna skupina in godba iz Sempetra v Savinjski dolini.

CELJSKA FOTOKRONIKA

INGRADOVI GRADBINCI DELAJO TUDI POZIMI

Celjski INGRAD je v Medlogu organiziral obrate za proizvodnjo montažnih elementov za gradnjo stanovanjskih blokov. Delo v obratih teče nemoteno tudi v zimskih mesecih, saj v betonarni ogrevajo vodo in gramoz s paro in zato lahko dobavljajo betonsko mešanico. Ker imajo premalo pokritega prostora, je proizvodnja nekoliko zmanjšana. Medtem ko dela letos v tem obdobju 40 ljudi, bo prihodnjo zimo delalo 100 ljudi. Obrate bodo do prihodnje zime povečali, s tem pa se bo tudi proizvodnja precej povečala. Že do konca marca bodo imeli pripravljene elemente za gradnjo 2 stanovanjskih blokov do konca leta pa bodo v Celju zgradili 210 stanovanj, ki bodo že vseljiva, nadaljnjih 40 pa bo skraj v celoti dograjene. Zgradbe, grajene po montažnem sistemu Jugomont, so varne pred potresi in brez skode prenesejo potres 8 stopnje.

V CELJSKI ZLATARNI LETOS VEČJI IZVOZ

Celjska Zlatarna je edino tovrstno podjetje v Jugoslaviji, ki se je že lani vključilo v izvoz. Lani so izvozili za približno 100.000 mark, letos pa proizvedejo izvoz v visini 500.000 mark. Ker je v podjetju še večina dele ročnega, komaj zmagujejo kratke dobovne roke, ki jih postavljajo tuji kupec. Letos uvajajo nove oblike nakita za izvoz, obljublajo pa, da bodo nove oblike poslali tudi na domače tržišče, s tem pa bodo ustregli mnogim kupcem.

PIONIRSKO SMUČARSKO TEKME

V petek, 31. januarja so pionirji udeleženi smučarskih tečajev — tekmovali pri Marovškem, Tekmovalci — 106 po številu — so bili razdeljeni v tri starostne skupine. V skupini do 10 let sta zmagala Karmen Sedlarjeva in Marko Meznarič, v skupini do 10 — 12 let Nevenka Oberžanova in Janko Nunič, v skupini od 12 — 14 let pa Alenka Hadnikova in Zarko Samec.

REKONSTRUKCIJA V LJK »Savinja«

Lesno-industrijski kombinat »SAVINJA« v Celju je letos pričel z obsejnim rekonstrukcijami svojih obratov. Že v dveh letih bodo končali z rekonstrukcijo, obenem pa povečali izvoz za 80 %. Prvaker gradijo novo Inžinirnico, ki bo povečala svojo proizvodnjo 2,5-krat. Za to obrat so deloma že nabavili novo mehanizacijo, ki bo omogočila povečanje proizvodnje plemenitih vrst furnirja.

P. B.

CELJSKE ŠOLE V ŠTEVILKAH

V celjski občini je 7 popolnih, 4 nepopolne in 6 nižje organiziranih šol. V vseh šolah je skupno 228 oddelkov ter 7529 učencev, ki jih poučuje 271 učiteljev in profesorjev. Število učencev je iz leta v leto večje; menijo, da bo v jeseni porasel za 300 do 400.

STROKOVNI TEČAJI

Okrajna zveza za telesno kulturo je v času zimskih šolskih počitnic izvedla več tečajev za vaditelje in sodnike nekaterih športnih iger, pa tudi za orodno telovadbo. Tako je bil najprej na vrsti tečaj za vaditelje košarke. Udeležilo se ga je 19 kandidatov, predvsem iz šolskih športnih društev. Sola je uspešna, to tudi po zaslugi odličnega trenerja ljubljanske Olimpije Pavloviča, ki jo je vodil. Tečaj za vaditelje odbojke je zbral 12 članov partizanskih društev. Vodil ga je Srečko Podlogar iz Ljubljane.

Slabša je bila udeležba na tečaju za sodnike odbojke, saj se ga je udeležilo le sedem tovaršev. Vodil ga je Oto Slemenik iz Ljubljane.

Na tridnevem seminarju za vaditelje orodne telovadbe pa se je zbralo 42 tečajnikov, predvsem iz partizanskih društev. V telovadnici gabskega Partizana ga je vodil Julij Ermenc.

Smučanje, sankanje in še kaj

PISMO IZ MOZIRJA

Telovadno društvo Partizan Mozirje goji smučarski šport. Tako je v času zimskih počitnic izvedlo smučarske tečaje za pionirje in mladince. Udeležba je bila prav dobra. Na položnih gričih okoli Mozirja je kar mrgolelo mladih smučarjev in sankalcev. Zadajo nedeljo pa so se vrstila tekmovanja pionirjev v veleslalomu in skokih. Ki so privabila okoli 200 gledalcev. Rezultati pa so bili naslednji:

VELESALOM. Starejši pionirji: Janez Pavlin, Berti Lončar; mlajši pionirji: Andrej Pavlin, Jarnej Fajdiga; pionirke: Vera Petrin, Marija Cretnik; cibanji: Jožek Ermenc, Igor Karč; skoki: Andrej Pavlin, Janez Pavlin, Tonček Miklavc.

Po tekmovanju je društveno vodstvo priredilo za mlade tekmovalce čajanko. Ob tej priložnosti so zmagovalci prejeli za nagrado razne smučarske potrebščine.

Zjutraj istega dne je mozirski Partizan organiziral za svoje podpirne člane skupen izlet v Smihel. Iz Smihela, kjer so lepi

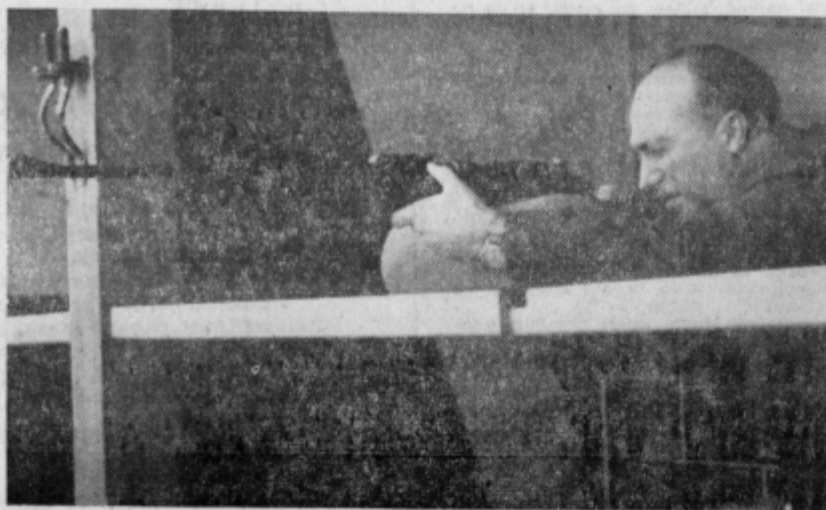
IZREDEN USPEH POZNIČA

V organizaciji društva za telesno vzgojo Kočevje je bilo 4. in 2. februarja eno najbolj množičnih prvenstev Slovenije za mladince, mladinke, pionirje in pionirke v namiznem tenisu.

Partizan Celje—mesto je na tem tekmovanju zastopalo 6 tekmovalcev, med katerimi je dosegel izreden uspeh pionir Marjan Poznič ki je v hudi konkurenci pionirji posamezno zasedel drugo mesto, v igri pionirji dvojice pa z igralcem iz Kranja Vedicom 1. mesto. Tudi igralci Kvas, Gajšek in Mravlje Z. niso razočarali in so s tem pripomogli k solidni uvrstitvi v ekipnem tekmovanju, mladinci 6. mesto pionirji 4. mesto. V ekipi Celja sta prvič nastopila pionirja Mravlje M. in Leskovar, ki sta se izkazala kot nadarjena igralca, vendar se premlada (10 let), da bi se resneje upirala starejšim sovratnikom.

KEGLJACI CELJA SLABO

V tretjem kolu republiškega moštvenega prvenstva v kegljanju so Celjani v Ljubljani dosegli dokaj slab uspeh. Izbubili so dvoboj proti Rudarju, poleg tega po doseglju enega najslabših izidov v tem kolu. Podeli so skupno 6491 kegljev, medtem ko so jih Trboveljčani 6525. Posamezniki v celjski ekipi so dosegli naslednje rezultate: Kohne 734, Vrananič 796, Simon 800, Vanovšek 819, Trglas 851, Jančič 785, Lubej 852 in Marincek 854.

Za strelce štorskega Kovinarja ima ta posnetek zgodovinsko vrednost; prikazuje namreč tovariša Mitjo Ribičiča-Cirila, ko je s prvim strelom odprl tamošnje strelišče za malokalibrsko puško

Vodstvo v zanesljivih rokah

Pridi v soboto zvečer, pa zagotovi! Več zborovali bomo.

Tako mi je kot bivšemu članu oni dan sporočil nekdo od strelcev družine štorske Kovinarja.

Točno petnajst minut pred napovedanim začetkom sem bil na mestu. Po vseh spodnjih prostorih gasilskega doma sem srečaval znane obraze strelcev. Stopil sem v dvorano. Tu je bilo kot v panju. Levi del parterja so zasedli pionirji. Vrtijo se na svojih sedežih sem in tja, se med seboj živahno pogovarjajo. Nekateri od njih pa sedijo v dostojanstveni drži z odprtimi očmi nekam naprej, kot v pričakovanju nečesa velikega. Drugo polovico dvorane so zasedli člani. Med vsemi mladimi in starejšimi kar čuti iskreno vzdruženje in tovariško toplino. V dvorano se vedno prihajajo strelci. Pozdravljajo se, potem pa se zbirajo v skupinah, se pogovarjajo itd.

Potem, ko je začel občni zbor je predsednik strelske družine gov. Zakelj poročal o delu: Kakor vsa leta, smo se tudi letos zavzemali, da bi čim več strelcov in tudi strelstva. Veliko smo napravili, toda ne toliko, da bi lahko bili povsem zadovoljni. Obšten padee števila kvalitetnih strelcev nam je prav letos pokazal, da smo, čeprav mnogo, še vedno premalo skrbeli za vzgojo mladih strelcev. Z ureditvijo zaprtega strelišča za zračno puško ter z ustanovitvijo pionirskih sekcij, se bo položaj nemara zboljšal.

Poročilo je govorilo še o strelski sekciji pri industrijski gasilski četi in o pionirskih sekcijah na okoljskih osnovnih šolah. Vse to kaže, kako strelstvo v Štorah vztrajno razrašča korenine povsod tam, kjer so ila količjak plodna.

Za predsednikom so govorili še drugi. V razpravi je sodeloval tudi sekretar okrajnega strelskega odbora Ivan Putnik, ki je pohvalil delo štorske strelske družine ter podelil nekaterim prizadevnim članom pismena priznanja.

Strelci so potem, ko so razrešili stari odbor, z nekaj izjemami izvolili v vodstvo nove ljudi. Člani novega odbora so se po zboru takoj sešli in konstituirali. Razveseljiva je ugotovitev, da sta novoizvoljena predsednik HERMAN LAH in podpredsednik JOZE POLANC tudi člana organizacije Zveze borcev ter rezervnih oficirjev in podoficirjev. Tako je krnilo štorskega strelstva tudi v naprej v zanesljivih rokah.

Karlo Dobovišek

Karlo Dobovišek

5

TEDNIKOV ROMAN — HUMORESKA — SLIKANICA — ROMAN — HUMORESKA — SLIKANICA — TEDNIKOV ROMAN —

Ko je odšla, se mi je zdela tišina, ki je vladala v tej hiši. Še tesnobnejša. Po prstih smo odšli po širokih hrastovih stopnicah v zgornje prostore.

Sir John se je ustavil pred enimi od vrat: »Ce vam nisem več potreben, vas bom za nekaj časa pustil same.«

V sobi je bilo temno. Skozi težko zaveso je prodiralo komaj toliko svetlobe, da sem razločil postavo drobnega možička, ki nam je stopil nasproti. Heppel mu je stresel roko.

»Vaše poročilo sem že prebral,« je rekel, »mi dovolite, da odgrnem zavese?«

»Tako,« je odvrnil možiček vedro in uslužno odgrnil okno.

Svetloba je padla na posteljo, kjer je ležalo, pokrito z belo rjuho, otrplo truplo lorda Arthura Baxterja.

Heppel je odgrnil rjuho. To je storil zelo spoštljivo, vendar popolnoma ravnodušno. Lucien Clay mu je pozornost gledal čez ramo. Zdelo se je, da so njegovi živci napeti kot struna: žile na sencih so mu naglo utripale, grizel si je ustnice in nekaj mrmral predse.

Detektiv se je čez nekaj minut obrnil in stopil k pisalni mizi, ki je stala poleg okna. Iz žepa je potegnil kup zmečkanih listov, jih razgrnil po mizi in poprosil možička, naj sede.

»Doktor Gillman, kakor je zapisano v poročilu seržanta Wooda, ste prišli okoli polnoči na Lincot.«

Zdravnik je prikimal.

»Ugotovili ste, da je lord Arthur že dobro uro mrtev.«

Zdravnik je ponovno prikimal.

»Poročilo sodnega zdravnika se z vašim ujema. Ali bi lahko določili čas malo bolj natančno?«

»Težko. Lahko, da je bilo nekaj več kot ena ura, toda tega ne morem reči z gotovostjo.«

»Tedad lahko s precejšnjo gotovostjo predpostavimo, da je bilo dejanje storjeno med pol enajsto in enajsto uro ponoči?«

Zdravnik je pritrtil.

»Truplo, pravite tu, je ležalo na boku, kolena so bila pritegnjena k telesu, roke so bile krčevito stisnjene. Nič pa ni kazalo, da bi se bila žrtev branila?«

Zdravnik je rekel, da je bil lord Baxter takoj mrtev, saj je rezilo prebodlo srce. Vse je kazalo, da nam bo postregel z majhnim medicinskim predavanjem, ko ga je Clay prekinil: »Kje je bajonet?«

Heppel je stopil h okrogli mizici in odgrnil podolgovato posodo.

V njej je ležal bajonet, ki je bil mnogo daljši, kot so običajni bajoneti. Na dnu posode je bilo nekaj krvi.

»Na stenah knjižnice visi vse polno takega orožja,« je rekel zdravnik. »Ruski bajoneti z balaclavskih bojišč.«

Detektiv je natanko preiskal morilsko orožje: zmeril mu je dolžino, ga tehtal na dlani in s palcem preizkušal, ostrino rezila.

»Po vsej verjetnosti naklepen umor,« je rekel.

Vprašal sem ga, po čem to sklepa.

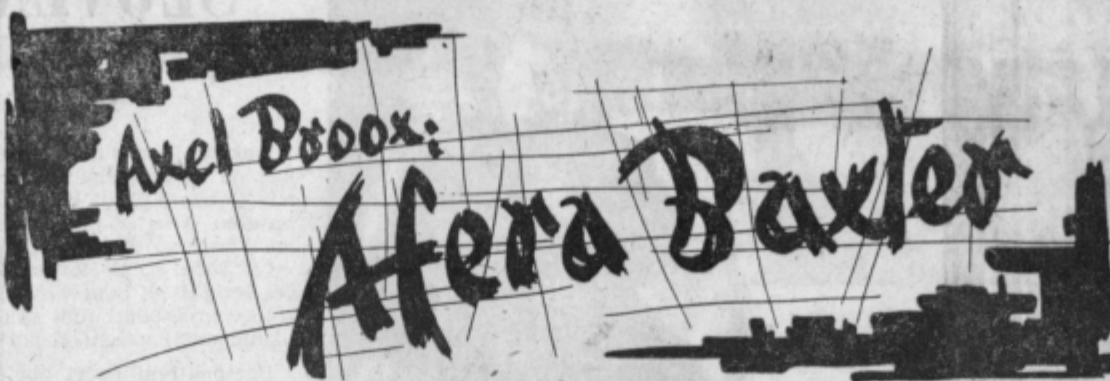
»Na ročaju ni niti najmanjšega sledu. Rokavic pa običajno v hiši ne nosimo brez posebnega namena.«

»Razen, če smo ženska,« je pripomnil Clay. Detektiv se je prizanesljivo nasmehnil: »Če smo ženska, nam najbrž primanjkuje moči, da bi z dva čevlja dolgim bajonetom prebodli telo krepkega moža.«

Slikar se je vlekel za brado in trmasto molčal, Heppel pa je dodal: »Če nimate nič proti, bi vas rad opozoril, kaj je izpovedal doktor Gillman in kaj je ugotovil sodni zdravnik.«

Stopil je k oknu, da bi bolje videl.

»Policija poudarja predvsem sledeče dejstvo: Nobenega dvoma ni, da je bila za tak sunek potrebna strašna moč, kajti bajonet — kakor vam je znano — ni samo prebodlo telesa krepkega moža, ki je bil povrh oblečen v zimsko obleko; konica je za dobrega četrt čevlja štrlela iz prsi.«

Heppel je previdno izročil Clayu orožje.

»Opazili boste,« je rekel, »da je konica topa.«

»Morilec je zabodel svojo žrtev od zgoraj navzdol,« je zamrmral Clay predse.

»Da, to je res,« je rekel Heppel. Clay je strmel v bajonet, ki ga je držal v roki in ga počasi obračal.

»Ni bil samo zelo močan, ampak tudi zelo velik,« je dodal.

»Najbrž,« je rekel zdravnik.

»Ne! Ne najbrž,« je rekel Clay, »to drži kakor pribito!«

»Prejle ste omenili, da bi utegnili biti ženska,« je rekel Heppel.

»Lahko da je bil tudi majhen in čokat,« je rekel doktor Gillman. »Takšni so pogosto izredno močni.«

»Ni bil majhen,« je rekel Clay. »Oglejte si, kako dolga je tale reč.«

»Ne vem zakaj...« je pričel Gillman.

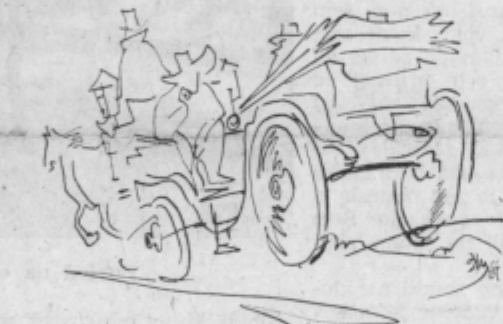
»Noben zdravnik še nikoli ni vedel zakaj,« ga je prekinil Clay zadirčno. »Predstavljajte si, da vas hočem s tem bajonetom zaklati. Vi merite približno pet čevljev in šest palcev, jaz merim pet čevljev deset. Toda s tem dolgim rezilom bi tega ne mogel storiti.«

Ob teh besedah je nekajkrat zamahnil z bajonetom po zraku. Zdravnik se je plaho odmaknil.

»Moral bi vas najprej spraviti na tla, da bi se mi to posrečilo. Tega bi ne mogel storiti brez ropota.«

»Mislim,« je vpadel Heppel, »da je lord Arthur takrat pač sedel.«

»Tudi v tem primeru bi moral biti morilec visok več kot šest čevljev, da bi lahko žrtvi porinil dva čevlja dolgo rezilo skozi pleča.«

Skušal sem se spomniti, kako visok je Rothman. Ko je odhajal iz gostilne, je bil videti poleg majhnega detektiva visok. Vendar ni meril šest čevljev, pa tudi vtisa zelo močnega človeka ni napravil name. Ves čas se mi je motala po možganih misel na mladega velikana, ki nas je bil pričakal na postaji. Vedel sem, da je to nesmiselno, toda...

»Rad bi vam pritrtil, da imate prav, Mr. Clay,« je rekel detektiv. »Toda vse to je gola teorija. Preden se lotimo teorije, potrebujemo otipljivih dejstev.«

Nekdo je potrkal na vrata. Zdrzil sem se. Vrata so se odprla. Vstopil je velik debel človek z zlatimi očali.

Ko so njegove oči, ki so bile videti skozi stekla naočnikov velike in prestrašene, obstale na bajonetu, ki ga je držal slikar, se je zdelo, da se bo prav tako molče, kakor je bil prišel, spet umaknil.

Tudi Heppel je opazil, da prišlec okleva.

»Ste že kdaj videli ta bajonet?« je vprašal.

»Na steni v knjižnici,« je odgovoril neznanec tiho. »Zdaj me stresa mraz, če ga pogledam. Macbethovo bodalo...«

»Vi ste gotovo Mr. Lewis Hope?« ga je prekinil Heppel.

Tajnik se je priklonil. Spomnil sem se zavajenih pajacev iz plutovine, ki se zazibajo, komaj se jih dotakneš. Lewis Hope je bil prav tako okrogel. Okrogli, z zlatom obrbljeni naočniki, velike okrogle modre oči, okrogel rožnat obraz, okrogla ramena — vse na tem človeku je bilo okroglo.

»Hotel sem vas vprašati, če me boste danes popoldne potrebovali,« je rekel. »Imam nekaj opravkov...«

»Zelo mi je žal, Mr. Hope,« je rekel Heppel prijazno, »toda svoje opravke boste morali preložiti. Nobenega od prebivalcev Lincota ne morem danes pogrešati.«

»Bom povedal,« je rekel Lewis Hope, se priklonil in zaprl za sabo vrata.

»Pravite, da potrebujete dejstva,« je rekel Clay, ko je tajnik odšel. »Lahko vam postrežem z enim. Morilec ni bil samo velik in močan, marveč tudi...«

»Govorili ste o dejstvu,« je pripomnil detektiv.

»Vam bom pač moral povedati vse od začetka kot učbenik za otroke. Preiskali ste rano. Kaj niste opazili, da je usmerjena od desne proti levi?«

Detektiv je prikimal.

»Se vam ne zdi, da je to otipljiv dokaz?«

»Dokaz?«

Slikar je z desnico vzdignil bajonet.

»Pazite, pokazal vam bom, kako lahko človeku na tri načine preluknjate pleča. Majhna morilska lekcija.«

Z obema rokama je prijel za ročaj in vzdignil bajonet nad glavo, potem pa je zamahnil navzdol in prebodlo svojo namišljeno žrtev.

»Prvič,« je rekel, »z eno roko ali z obema. Tako bi nastala rana ravna brez stranske zareze; torej ne pride v poštev. Drugič, poševno. Vzdignil je orožje, ga zavihtel nad svojo levo ramo in zamahnil z njim navzdol proti desni.«

»Ta način vam toplo priporočam. Uporabljajo ga izkušeni morilci. Toda — rana bi potekala v tem primeru od leve na desno.«

Heppel je prikimal.

»Tretjič!«

Vzdignil je bajonet nad desno ramo in zamahnil navzdol proti levi. Ker je bil desničar in ker je bil bajonet zelo dolg, je bil zamah neroden.

»To je edina možna varianta za rano, ki poteka od desne proti levi. Tako dolgega noža pa ne bi noben morilec takó zavihtel...«

»Če ni levičar,« je rekel Heppel.

»Neverjetno!« je vzkliknil Clay. »Polijski uradnik, ki vidi tisto, kar mu pokažeš!«

»Ali mislite...?« sem vprašal.

»To je kakor pribito. Bil je levičar.«

Univerzalni formular

(Humoreska)

Državljana bijejo burja, dež, sneg in formularji.

Znano je, da mora bolni državljan kot človek, ki mu delamo olajšave, izpolniti devetinpetdeset formularjev. Nasprotno pa mora zdravi človek s črnilom izpolniti dvakrat več vprašalnikov (sto osemnajst na dan).

Formularji so različni. Plavi in rumeni. Hočem reči: toliko jih je, da človek poplavi in porumeni, preden jih izpolni.

Da bi pomagal sodržavljanu, sem leta razmišljal o univerzalnem formularju. Ta bi lahko zajemal vse dosedanje. Izpolnjevali bi ga kakšno uro po rojstvu in kakšno uro pred smrtjo.

Evo njegove rubrike: Inicialke (slučajno lahko imate kakšno nerodno ime recimo Klebečko)?

Leto rojstva. V primeru, da je vaš oče železničar, navesti, s kakšno zamudo ste prišli na svet?

Višina v centimetrih in v karieri?

V katerem letu ste shodili. S katero nogo ste najprej krenili v bodočnost? z levo ali desno?

Prva beseda, ki ste jo izrekli: mama, ata ali stanovanje?

Ste kdaj padli s hruške. Navedite vzrok: bežanje pred razrednim sovražnikom ali pred palico?

Ste sodelovali z okupatorjem ali s Sportno prognozo?

Zdravstveno stanje. Posebno opisati stanje hrbtenice?

Krvna skupina. Privatnik ali delate za skupnost?

Solske in druge kvalifikacije. Vnesti kvalifikacije, ki so kaznive po zakonu?

Ste opravili vojaško in zakonsko dolžnost?

Verjamete, da RADION pere vse?

Imate BAGAT šivalni stroj?

Katera športna disciplina vam je najljubša: postavljanje rame pod kamen ali podstavljanje noge?

V katerem klubu igra Ivo Andrić?

Katera beseda vam bolj ustreza: dotacija ali rotacija?

Imate odpor do črt in števil?

Ste prostovoljni krvodajalec ali prostovoljni izpovedovalec ljubezenskih izjav človeku in družbi?

Je kdo pametnejši od vas?

Vaše zadolžitve v organizacijah. Navesti samo, če jih je več ko deset?

Izjavite, kako dolgo ste bili »okupirani« in koliko let se na to sklicujete?

To je moj univerzalni formular, zasnovan na znanstvenih dejstvih. Je najboljši, najpopolnejši, najsoodnejši.

Univerzalni formular je zelo lahko izpolnjevati. Za to priložnost bi lahko dobili redni ali morda tudi kak drugačen dopust.

VLADA BULATOVIC-Vib

riše: Peter Kržec

Pomnilca

piše: M. Mihečič

5

MOPED

bo morda vaš...

Če ne moped, pa verjetno ena izmed številnih bogatih nagrad v vrednosti 625.000 din, ki bodo izrebane v nagradnem žrebanju v začetku meseca marca iz vrst naročnikov »Celjskega tednika«.

Pohitite in naročite »Celjski tednik«, najcenejši in najbolj bran tednik v celjskem okraju.

Zato ne odlašajte več z naročilom. Poleg zanimivega branja boste verjetno še srečni dobitnik ene izmed številnih lepih nagrad.

PO SLEDOVIH ŠTIRINAJSTE — PO SLEDOVIH ŠTIRINAJSTE — PO SLEDOVIH ŠTIRINAJSTE — PO SLE

V OBČINI, KI PRAZNUJE:

SLOVENSKE KONJICE V LETU 1970

Tu pa so še druga podjetja kot «Comet» in opekarna, obe pa težita prav tako kvišku.

Ceprav se občina spreminja v industrijsko (lani je bilo samo še 35% prebivalcev zaposlenih v kmetijstvu), bo tudi kmetijstvo napredovalo. Sedaj je v občini 106 hektarjev plantažnih nasadov, čez šest let jih bo 400. Leta 1970 naj bi pridelek sadja znašal nad 580 vagonov, ribeza 12 vagonov in 30 vagonov grozdja.

Zemljišča družbenega sektorja se bodo povečala v bodoče za okoli 85 hektarjev vsako leto. Tako bo leta 1970 v družbeni lasti in intenzivni proizvodnji že okoli 600 hektarjev zemlje. Zivinoreja pa naj bi dosegla čez nekaj let 350 ton. Zato v Žičah gradijo hlev za 350 glav goveje živine.

Kaj vse se predvideva na področju gostinstva, trgovine in turizma? Leta 1970 bodo trgovski lokali vsi moderni, sodobno opremljeni. Samopostrežnice bodo še v Vitanju in Zrečah, v Konjicah pa več specializiranih trgovin.

Lepote in privlačnost konjiške komunice od Pohorja do Dravinje je treba odpreti turizmu. Predviden je nov hotel v Konjicah, vrsta gostinskih in turističnih objektov kot v Skalcalh,

Kakšne bodo Slovenske Konjice, kakšna bo konjiška komuna čez šest let, ko bomo pisali 1970? Res je daljnosežen poseg v prihodnost teh šest let, zlasti ob današnjem tempu razvoja. Toda, ko se človek odloči in reče: čez pet let bom v svoji hiši, tako zmora predvideti tudi skupnost. Cilj ni nič manj važen od poti do njega.

Perspektivni načrt občine predvideva, da se bo celotni dohodek v občini do leta 1970 povečal za 82 odstotkov. To je zelo veliko, toda če primerjamo to z porastom dohodka zadnjih sedem let, ki se je dvignil za 143 odstotkov, je to realno predvidevanje. Kako bo vse to nastajalo?

Usnjarski kombinat «KONUS» bo letos spravil v pogon obrat usnjene galanterije. Družbeni proizvod v tej delovni organizaciji bo letos povečan od 5,4 milijarde na 8,3 milijarde, z obrati izven občine pa celo na 11 milijard dinarjev. To je letos! Kakor vemo pa pri nas industrijska proizvodnja ne stagnira. Plani so vsako leto večji.

Tovarna «Kostroj» se bo v kratkem preselila v nove prostore. Proizvodnja usnjarskih in čevljarjskih strojev se bo povečala od 540 na 839 ton, proizvodnja raznega orodja, ki ga proizvaja tovarna v Zrečah pa od 540 na 950 ton.

Pogled na obrat LIP v Slovenskih Konjicah

Tudi lesna industrija se bo naglo razvijala, saj letos «vgrajujejo» v to industrijo nad 200 milijonov investicij. Rezultat tega bo gotovo izredno pomemben.

v Konjiški vasi, na Stranica, v nekdanjem žičkem samostanu, v Zrečah in po Pohorju.

Turizem bo gotovo prinesel nove devize, saj so Slovenske Konjice ob glavni cesti iz Srednje Evrope na Jadran in na Vzhod. Se več deviz pa bo prislužila industrija, seveda tudi kmetijstvo. Ze lani je znašal izvoz 126 dolarjev na enega občana (republiško povprečje 36 dolarjev).

V občini bo v prihodnjih letih treba zgraditi okoli 500 novih stanovanj, urediti vodovode v Vitanju, Zrečah, Konjicah in še kje. Ceste bodo prepredle Pohorje, izboljšale pa se bodo tudi v drugih krajih.

Se in še bi lahko naštevali. Za ureditve teh načrtov bo treba pridnosti, predvsem pa dobrega gospodarjenja. Tudi to bo vsako leto bolje, kajti naš edinstven samoupravni sistem raste vzporedno za materialno osnovo.

Takle je naš bežen sprehod skozi postavke perspektivnega razvoja občine, ki 12. februarja slavi svoj praznik.

-ec

»PROHIBICIJA«

V ZDA so zagnali »hajko« protij ka-jenju. Na sliki ameriški lepak, pod njim pa piše: Ameriški način smrti! Grozno?

DA, TUKAJ JE BILO

PO DVAJSETIH LETIH NA OBIŠKU PRI VELIKIH LJUDEH V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU.

NEIZPETA PESEM KORAKOV, KORAKAJOČI V JUTRIŠNJI DAN. PESEM GRAP, HOST, PESEM DANES ŽIVEČIH LJUDI O VCERAJSNEM DNEVU. PESEM MRTVIH IN ŽIVIH SPOMENIKOV RAZSEJANIH PO DOMAČEM ILU...

Narodni heroj Jože Vidmar-Luka ob spomeniku nad Bučami

V zamrznjeno reber zakrpano z umazano-rumenimi zaplatami se je upiralo sonce, kakor solzavo oko pijanca. Lepa, ravna dolina ob Sotli, se je skrila že za nami. Majhne med drevje stisnjene hišice, dolinice, prelazi, hiše in hišice so znova zaživele pred nami, zaživele tako, kot so živele pred dvajsetimi leti. S svojo živo besedo in podobno nam jih je predstavil eden od komandantov legendarne XIV. divizije Luka-Vidmar:

Majhne med drevje stisnjene hišice so s svojimi strehami označevale vasi. Cesta, ki se je kot črv zvijala med njimi, se je zdaj vzpenjala, zdaj spuščala. Zgoraj pod lesom, na levi strani ceste so izpod velike sivo-rumene hiše stala zapuščena sani z naloženim lesom. Tovariš Luka je za hip utihnil in se zadržal v hišo, nato v majhen voziček.

»Tukaj, da tukaj je bilo.« Bataljoni so v koloni eden po eden korakali v prebujajoče se jutro. Vse naokrog mir, le psi tu in tam zalajajo. Hodimo mimo hiš, tukaj, pod sam vrh, da bi prekorčili cesto Buče-Kozje. Nenadoma rafal. Naša predhodnica se udari z nemško patrolo. Tomšičevci so se zakadili vanjo, po nekaj minutah nastane tišina. Svabi in Kočvarji, ki so se do sedaj skrivali po senikih, so pričeli puškati. Med borci završi. Po vsej sili hočejo razgnati nemčursko svojat, ki se skriva izza oken, po senikih in kozolcih.

Čas nas je priganjal. Sledila so povelja: »Ne prekinjaj kolone!«, »Napreji! S težavo so komandirji umirili borce, da bi se nadaljevali. Ko smo

prečkali cesto, smo se spustili v dolino in nato po obrokih nadaljevali mimo Kozjega proti Rudnici in Hrastju. V Hrastju smo se ustavili. Dan je bil namenjen počitku. Borci so bili razporejeni po domačijah. Vse dopoldne je minilo v miru. Svabi nas niso nadlegovali. Popoldne je se naše patrolje malo iznad vasi spoprijele

s švabskimi predhodniki. V tem času je bil III. bataljon ravno pri kosilu. Borci so pustili porcije in se zakadili v hrib. Svabe smo stolkli proti zidanci, nato v gozdiček pod zidnico. Potem je vse utihnilo, le od Bohorja so se slišali odmevi metalcev. Koncentracije Svabov so se začele...

JANEZ SEVER

EDEN IZ »ŽIVEGA ZIDU«

V Brodnicah, to je majhni vasi v soteski Gračnice, smo obiskali žrtev »Živega zidu« Petra Deželaka. Tovariš Peter je bil nesrečna žrtev nemškega živalstva. Danes je delavec v Lesno-galanterijskem podjetju v Rimskih Toplicah. O bojih in prehodu XIV. divizije čez Gračnico nam je pripovedoval:

»12. februarja pred 20. leti nas je nemški učitelj iz Lokavca peljal v Rimske Toplice oziroma v nekdanje lesno skladišče, gledat propagandni nemški film. Po predstavi smo se otroci vračali po soteski Gračnice proti domu. Malo pred Medvedovo gostilno, so nas dohiteli nemški vojaki. Pograbili so vsak enega in nas začeli kot ščite porivati pred seboj. Nismo razumeli kaj se dogaja. Začeli smo jokati in se upirati. Mene je pograbil visok, mrk vojak, mi zvil roko in me tiščal pred sabo. Naenkrat je naš jok prekinil rezek žvižg. Nato vzklek »Otroci bežite«. Potem je zagrmelo. Skupaj z vojakom sem padel na travnik ob Gračnici. Skozi solze sem videl le grgrajočo vodo, ki se je penila v strugi. Vse naokrog je pokalo, ropotalo, ljudje so padali, nato me je nekaj dvignilo. Padel sem na vojaka, ki je ležal pod mano, čisto mirno. Ko je vse potihnilo, in sem okrog slišal slovensko govorico, sem se ojunatil in vstal. Takoj nato sem se zrušil. Šele takrat sem zagledal droben cu-

rek krvi, ki mi je tekla raz čevljev leve noge. Hlače na obeh stegnih so bile preluknjane, skozi obe nogi sem bil prestreljen. Ne vem, kako sem uspel stati. Spominjam pa se še, da sem takoj nato, ko sem prilezel na cesto, zopet padel. Pred sabo zagledal Ilijo Badovinca, herojskega komandanta, ki mi je nekaj govoril. Nato me je neka partizanka-bolničarka dvignila v naročje in me odnesla v gostilno, kjer me je obvezala. Šele takrat sem ugotovil, da imam prestreljeno tudi roko.

Ko sem se ponovno zbudil na klopi v gostilniškem vrtičku je nekaj curljalo name. Pogledal sem kvišku in uzrl tri nemške vojake, ki so si ožemali povojnice name. Nato so me odpeljali v bolnico.

JANEZ SEVER

Partizanske koline

(Spomin na pohod XIV. divizije)

V tistem sneženem februarju leta 1944 so se od Gračnice prebijali borci štirinajste divizije iz doline ob Gračnici proti Plazovju. Tudi pri Ojsterškovi so se ustavili. O tem nam Jože Ojsteršek sporoča prav veder spomin:

— Od večera do jutra so bili partizani v naši hiši. Noč jim ni bila samo za počitek, temveč tudi za prepotrebno telesno okrepitev. Na našem dvorišču so zaklali dva pra-

šiča. Dvojki sta med seboj nehotitekmovali. Tista dva, ki sta prašiča dala enostavno iz kože sta hitro zašlužila malico, to je prazna jetra. Druga dva sta ga pa prava slovesno polivala s kropom v arnici in z verigo čistila ščetine. Med tem, ko sta prva dva že pospravljala dobrote, sta druga dva imela ščetinarja še vedno kosmatega. Bilo je smeha, kljub hudim časom, kljub temu, da so po cestah v dolini bobneli avtomobili nemške soldateske...

Peter Deželak

DR. SERGIJE MAKIEDO

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

5

vili, nas je peljal pred zemljevid Jadranskega morja in nas prosil, da mu pojasnimo, kdo smo, od kod prihajamo in kaj želimo. Že ob prvih pojasnitvah je bil zelo presenečen, še zlasti ob dejstvu, da imajo naše enote v rokah tolikšen teritorij na drugi strani Jadrana. Sledila je vrsta vprašanj: o sovražnikovih silah, o operacijah, ki jih vodi, o naši vojski itd. Potem smo prevzeli iniciativo. Pojasnili smo generalu cilj naše misije, mu pokazali svoje polnomočje in ga prosili, da nam pomaga. Mislim, da smo naredili dober vtis. Nanj je posebej ugodno delovalo to, da nismo iskali denarne pomoči, kar so redno počeli kraljevi oficirji. Spoznal je, da smo mi nekaj čisto drugega, da

nismo prišli k zaveznikom prosjačji, pač pa, da bi opravili resno zadevo, ki je bila v obojestranskem skupnem interesu.

Toda general nas je takoj opozoril, da osebno ne bo mogel za nas nič storiti, ker ti problemi ne sodijo v njegovo kompetenco, kar je bilo točno, da pa nam lahko pomaga, da čimprej pridemo v stik z zavezniki. Zato je določil Frencha, da bi nas naslednjega dne spremljal v Brindisi h generalu Franku Masonu Macfarlandu, šefu Zavezniške kontrolne komisije za Italijo, najvišje zavezniške oblasti na osvobojenem delu Apenijskega polotoka.

Trollope smo zapustili srečni in zadovoljni. Čeprav smo bili še daleč od ostva-

ritve naše misije, prve ure v Bariju vendarle niso pretekale brez haska. Kljub temu smo bili v tem času preveliki optimisti. Ko smo potovali z »Bakrom«, se namreč nisem mogel znebiti nestrpnosti, kako bomo opravili nalogo v razmerah, ki sem jih tako slabo poznal! Kako nas bodo sprejeli zavezniki? Kaj bo z ranjenci? Bo prišlo do čestitkih in fašističnih provokacij? Zdaj je kazalo, da smo dobili odgovore na ta vprašanja in to nas je navdajalo z radostjo in optimizmom. Vendarle se nam ni niti sanjalo, kako daleč smo še od cilja, kaj vse bomo doživeli, preden bomo izpolnili nalogo.

Na »Bakru« so nas pričakali z navdušenjem. Vest, da smo navezali stike, je vzradostila vse tovaršice. Na ladiji je bilo vse v redu. Strojniki so pregledovali stroje, a ker je bil »Bakru« uradno registriran kot trgovska ladija, je intendant posikal zvezo z italijanskim centrom za oskrbovanje trgovskih ladij, kjer je bilo mogoče za denar dobiti prehrabne artikle.

BARI POD ZAVEZNISKO OKUPACIJO

Zvečer smo odšli na sprehod. Čuden se je tega dne zdel nam, partizanom, Bari. Paleg Brindisi je bil Bari v tistem času glavno pristanišče za preskrbovanje zaveznikov. Fronta je bila še vedno zelo blizu, nekje pri Monte Gargano. Po mestu so v smeri fronte vozili kamioni, natovljeni z vojni materialom in vojsko. Vzhodna obala Italije je bila v rokah VIII. britanske armade, ki ji je poveljeval general Montgomery.

Številni oficirji so obstajali, vrata pisarn so se odpirala in skoznje so kule kale glave, da bi videle, kaj se dogaja. Končno je prišel neki oficir, ki se je predstavil kot adjutant generala Trollopea. Pojasnili smo mu in videti je bilo, ko da nas je razumel.

STIK Z ZAVEZNISKIM GENERALOM

To je bil poročnik French. Mladi plavalasli slikar, ki je pred vojno živel in delal v Italiji. Italijanski je govoril odlično, in to nam je pomagalo do boljšega sporazumevanja in navezovanja neposrednih stikov. Njegov oče je bil general French, komandant britanskega ekspedicijskega korpusa v Franciji v času prve svetovne vojne. French me je takoj opozoril, da so sem že prihajali neki jugoslovanski oficirji in prosili za denar, vendar brez uspeha. Pokazal sem mu zasedrni »Bakru«. Sivo pobarvana in močno oborožena, z vojaško stražo pred mostičem, je ladija nudila iz daljave dokaj imponozantno podobo. Pojasnil sem mu, da smo prišli iz osvobojene Dalmacije, ki smo jo osvobodili z borbo, z lastno vojno ladijo, ne zato, da bi prosili za denar, pač pa za sodelovanje naših zaveznikov, da bi lahko uspešneje nadaljevali borbo proti skupnemu sovražniku. French je izginil, a se hitro vrnil s sporočilom, da nas v svoji pisarni čaka general Trollope. To je bila resnično prva ugodna vest.

Trollope je bil visok, eleganten in pristopek človek. Sprejel nas je prisrčno. Potem ko smo se drug drugemu predsta-

KRITIČNO VPRAŠANJE IN ZAHVALA HKRATI

21. januarja sem ob deveti uri ključal rešilni avto za prevoz žene v porodnišnico. Avto je prispel okoli 15. ure. Toda žene ni odpeljal, ker nisimo imeli napotnice za avto TEMVEČ ZA VLAK. Odpeljal je spet prazen.

V skrajni stiski sem se obrnil drugam. Tovariš Naraks iz podjetja, kjer sem zaposlen mi je takoj skočil na pomoč in ženo odpeljal v bolnišnico. Zelo sem mu hvaležen, zlasti pa žena, ker je bila rešena bolečin.

Zelzel pa bi zvedeti, zakaj nisem bil, oziroma žena ni bila pripravljena na prevoz z rešilnim avtom? Pripominjam, da sem socialno zavarovan.

Franci Sket — Mestnijski ODGOVOR: Ob tem primeru smo se obrnili na celjsko reševalno postajo. Dežurna

Rojškova nam je pojasnila kak način imajo v celjski reševalni postaji:

— Ob nesrečah in porodih (tega ni mogoče vnaprej predvideti) mi sploh ne zahtevamo napotnice. To nam potem preskrbi bolnišnica. Edino za prevoz v interni oddelki bolnišnice zahtevamo napotnico.

Pojasnijo Rojškove je popolnoma razumljivo, prav tako postopek, ki je v navadi v Celju. Kako je mogoče porodnico napotiti z vlakom, saj se je že zgodilo, da so žene rodile v vlakih brez pomoči in v nehygieničkih razmerah. Napotnica za Sketovo je bila verjetno za odhod v materinski dom porodnišnice. Toda če hoče otrok prej na svet, porodnica ni kriva.

Morda pa nam bodo iz Smarja sporočili kako je to pri njih?

Uredništvo

Tudi oni so ljudje...

ENKRAT DRUGAČE:
KAJ PRAVIJO SPREVEDNIKI O POTNIKIH?

Prepolni avtobusi so ena največjih težav sprevodnikov

Mnogokrat se v naši rubriki »Beseda občanov«, bralci pritožujejo nad sprevodniki in šoferji avtobusov. Včasih so te pritožbe upravičene, včasih pa ne. Nekaterim ni prav, če vzame sprevodnik na avtobus preveč potnikov in je potem gneča; drugi se spet pritožuje, da avtobus ni hotel ustavititi na postaji ter je zaradi tega potem zamudil službo, (avtobus poln potnikov) in še in še je takih primerov.

Redkokateri potnik pa kdaj pomisli, da so tudi sprevodniki ljudje, ljudje, ki imajo svoje dobre in slabe lastnosti; dobre in slabe trenutke. Od njih zahtevajo le to, da vedno ustrezajo njihovim željam, da jih vedno razumejo. Toda oni njih pa nočejo ali ne znajo razumeti. Kajti tudi služba sprevodnika je težka in odgovorna. Ni se prijetno privrati po prepolnem avtobusu in to včasih po 12 ur na dan.

No, da bi zvedeli, kaj sprevodniki menijo o potnikih, kako oni sodijo nje, njihovo obnašanje, zahteve in tudi slabosti, smo jih obiskali. Pri pogovoru z več sprevodniki in šoferji avtobusov, smo prišli do zanimive ugotovitve: oni gledajo na potnike z mnogo več razumevanja in imajo mnogo več poslušna za njihove slabosti in napake. Njihovo mnenje o potnikih izzveni v ugotovitvi: »Razumeti jih morate. Ljudje so.«

Pa naj še sami povedo, kaj mislijo o potnikih. Trije sprevodniki so odgovorili samo na eno vprašanje: — Potniki se radi pritožujejo nad sprevodniki, kako pa vi gledate nanje, kaj mislite o njih? —

STANE ROJNIK je šofer in obenem sprevodnik na progi Celje—Zabukovica. Šofer je že 33 let.

»Potniki so različni. Nekaterim ni prav to, drugim pa spet drugo. Toda kaj hočete. Razumeti jih morate. Največje težave so s pijanci, ki ti včasih nočejo niti plačati. Včasih se jezijo nad tem, da vozimo prepočasno. Toda boljše je, da pridemo na cilj kasneje, kot pa da bi sploh ne prišli.«

JOŽE RUS je že 8 let sprevodnik. »Vsak poklic ima svoje težave, ta-

NAKNADNO: vsa čast!

V »Celjskem tedniku« ste nedavno objavili poročilo, ki je pisalo o »Požaru zaradi pranja z benzinom«. Dogodku bi bilo treba dodati:

Požar so prvi opazili delavci »Ingradca«, ki so delali na bližnjem gradbišču. Takoj so pritekli na pomoč gospodinjici Cvetki Platošek in preprečili najhujše do prihoda gasilcev, ki so bili seveda tudi zelo hitro na kraju dogodka. Ti delavci so bili: Poslovodja Maksimiljan SUMC, Ajazaj MEDRIC in Jurij MARČEC.

M. Debeljak in M. Butinar
Celje

Za naknadno sporočilo hvala, imenovanim trem pa za človekoljubno dejanje vse priznanje!

(Uredništvo)

Dragi bralci!

— POMAGAJTE REŠEVATI PROBLEME, KI TEŽIJO VAS IN SOOBCANE!
— DOPIŠUJTE V VASO RUBRIKO

BESEDA OBČANOV

POTREBNA BO REKONSTRUKCIJA LAŠKEGA VODOVODA

Zaradi vse večjih potreb dobre pitne vode v gospodinjstvu in zaradi vse večjih potreb vode v pivovarni, ki se bo še povečala v letošnjem letu, ko bodo končana rekonstrukcijska dela, pretj v Laškem pomanjkanje vode. V sled tega so na eni izmed sej občinske skupščine ustanovili posebno komisijo, ki bo pregledala možnosti rekonstrukcijskih del pred leti postavljenega vodovoda. Takoj spomladi se bodo začela tudi raziskovalna dela pri odkrivanju novih zalog. Do sedaj so napajali laški vodovod iz Rimskih Toplic, medtem, ko bodo vse večje potrebe dopolnjevali z vodo iz Rečice, kjer so analize pokazale velike zaloge pitne vode.

C.

AVTOBUS: LAŠKO-GORNJA REČICA

REČICANI BI SAMI POPRAVILI OBVOZNO POT

Mnogo otrok se vozi v šolo iz Gornje Rečice v Laško, kjer je popolna osnovna šola. Otroci se vozijo v Laško s kolesi, navzdol že gre, a navzgor pa trpi njihov organizem, zlasti srce. O tem smo že enkrat pisali v našem listu. Na zborih občanov so že razpravljali o tem, pa tudi upraviteljstvo šole v Rečici je dalo predloge, naj bi se uvedel avtobusni promet za Rečico. Ističasno pa še za Reko, odkoder tudi hodijo otroci v šolo.

Ovira za prevoz otrok v šolo je bil podvoz pod železnico, ki je prenizek in ne bi mogli voziti, ker so avtobusi previsoki. Sedaj pa je druga varianta. Rečičani so izjavili, da bi lahko vozil avtobus skozi Debro pod Malicem, po kolovozni poti. To cesto

so pripravljali razširiti, da bi bila sposobna za avtobusni promet. Če bi gospodarski oddelček, ali odsek za komunalna dela pripravil tak načrt razširitve kolovoza, bo SZDL Rečica izvedla akcijo za prostovoljno delo pri gradnji.

Poleg šolskih otrok, bi se posluževali prevoza tudi mnogi občani, ki služujejo na občini ali v raznih podjetjih. Prepričani smo, da bi bil prevoz rentabilen. Saj imajo mnoge občine po Sloveniji šolske avtobuse za prevoz šolarjev.

S. Skočir

ANEKDOTA

V Balkanski vojni je Črnogorec naletel na šest turških vojakov, ki so se ločili od svojih enot in zaspali daleč zunaj svojega taborišča. Posrečilo se mu je, da jih je v spanju še vse zmedene razorožil, zvezal in pripeljal v črnogorsko postojanko. General je pohvalil njegovo hrabrost in ga povprašal, kako mu je to uspelo.

»Brž ko sem jih opazil, je odgovoril Črnogorec, »sem pohitel, jih presenetil in obkolil.«

K. S.

VLADO SMEH: Maske dol

IZ PREJŠNJE STEVILKE: Franček Frakelj se je zjutraj zbudil. Po burni pustni noči ga je bolela glava. Hišna gospodinja je zaskrbljenega sameca zalotila v postelji z nekim dekletom. Odpovedala mu je stanovanje, to pa ni bilo najhujše, kajti neigibnost dekleta bujnih oblik je razodevala strašno resnico:

— Mrtva! —

(Drugo nadaljevanje)

Dvorana je bila nabito polna različnejših pustnih mask, le pri omizju poleg odra je bilo nekoliko ljudi, ki niso bili pustno našmirljeni. Ploskali so. Stefan Frakelj je stal pred mikrofonom in govoril vanj:

— Z največjim veseljem pozdravljam v naši sredi predsednika občine, predstavnike našega podjetja in druge maskare. Dovolite mi, da najavim prvo točko sporeda. Majda Sepe iz Ljubljane zapoje pesem tako, da je od blizu spremlja Nino Robič, od daleč pa njen mož. Klasičen primer trikotnika, ki pa ni uporaben za avtomobiliste...

Stefan Frakelj je odšel za oder in prepustil mikrofona pevčema. Tam ga je dobil predsednik sindikata. In

bolj ko mu je Stefan kazal s prstom naj molči, bolj mu je ta nekaj dopovedoval. Razumeti nismo mogli ničesar, ker je bila vsa naša pozornost usmerjena pevčema.

Ko je bila točka pri kraju, je prišel k mikrofona spet Stefan Frakelj:

Pismo s Plazovja: STARA SVA IN BOLNA...

Objavljamo pismo tovariša Jožeta Ojsterčka iz Plazovja nad Rimskimi Toplicami. Okorna roka ga je pisala, zadeva pa zadeve, ki smo jih obravnavali v analitičnem sestavku Maksa Sorna: PROBLEMATIKA OSTARELIH KMETOV — izšel je v nadaljevanjih v novembru lani.

— Z ženo sva ostala čisto sama. Kdo bo obdeloval zemljo, saj sva oba bolna. Ženi je ob mlačvi jermen potegnili lase s kožo vred z glave, jaz pa sem se ponesrečil pri nakladanju koruznice pod kolecem. Že dvakrat sem bil v bolnišnici in še danes nisem zdrav.

Nesreča ni prizanesla niti naši domačiji. Lani januarja je v hudi zimi snežna burja ponoči zrušila streho hiše. Krajevna komisija je ocenila škodo v višini 200.000 dinarjev. Kolikor sem mogel, sem škodo popravil...

Tako piše o svojih težavah možak, ki nam je poslal tudi spomine na prihod XIV. divizije v Plazovje (objavljeno na 10. strani). Takih ostarelih in onemoglih kmetov je v laški občini še veliko: na Smohorju, na Sedražu, v Šmiklavžu, pod Lisco, na Vrhu itd. Morda bo to pismo vzpodbudilo koga, da nam bo poročal o tem, kako namerava skupnost, v tem primeru laška komuna, v bodoče reševati problem ostarelih kmetov, zlasti onih v višinskih predelih?

Uredništvo

NIMAMO—ZVENI SLABO!

O žalskih gostincih ste pred časom pisali, saj so bili celo pohvaljeni ob priliki razstave pogrinjkov. Zal pa se lahko gostu v časovni stiski pokaže dokaj drugačna slika ponudbe in povpraševanja pri žalskih gostincih.

Pred nedavnim sem dobre pol ure pred odhodom avtobusa zajadral v gostišče »Hmeljar« ob glavni cesti ter zaprosil, da mi postrežejo s toplo jedjo. — Golaž in vampi? Je vprašala natakarica. Odločil sem se za golaž. Po nekaj minutah sem zvedel, da je obojega zmajkalo. Vljudno so me napotili k privatni gostilni Senica. Tamkaj sem še slabše zadel, kajti že v odgovor so mi dejali, da nimajo nič kaj pripravljenega. Ne vem zakaj, toda ker se ne spoznam, so dejali: — Poglejte v bife onstran ulice!

Tamkaj so me začudeno pogledali.

rekoč, da vsi vedo, da v bifeju nimajo tople kuhinje.

Sele v četrti se mi je nasmehnila sreča. Nekaj toplega sem dobil pri »Hmeljarju« nasproti postaje — žal pa zaradi iskanja zamudil avtobus. Iskal sem v popoldanskem času od druge do pol tretje ure. Vsekakor mi še danes ni jasno, da žalske gostilne nimajo na zalogi raznih golažev, vampov in podobnega za prehodne goste.

INVALIDI ŠPORTNIKI

Ze dalj časa deluje v Celju invalidsko športno društvo, ki združuje vse invalide na območju okraja ter jim nudi rekreacijsko in športno izživljanje. Tako je tudi invalidom dana možnost športnega udejstvovanja. V okviru društva deluje namreč več sekcij, tako kegljaška, strelska in šahovska sekcija, nadalje sekcija za namizni tenis in balinanje ter plavalna in odbojkaška sekcija.

Zlasti sedeča odbojka je šport, ki jo lahko igrajo tudi najtežji invalidi. (Na sliki).

Invalidsko športno društvo pa bi rado svoje vrste pomnožilo z novimi člani, zato vabi k sodelovanju vse invalide, ki čutijo veselje do katerikoli navedenih panog. V ta namen bo odbor društva v sredo ob pol stirihi popoldne v telovadnici druge osnovne šole v Celju vpisoval nove člane.

— V drugi točki današnjega sporeda nastopi predsednik naše sindikalne podružnice, tovariš Jaka Sršen. Prosim tovariš Sršen...

Tovariš predsednik se je odkašljaj in potegnul iz žepa kup zloženih listov, na katerih je imel napisan govor. Začel je:

— Tovarišice in tovariši! Vsi dobro veste, da je bila naša sindikalna podružnica vselej med prvimi v našem mestecu. To dokazuje našo zrelost, saj smo poleg ozimnice, med katero bi omenil le krompir in jabolka, omenil bi tudi živahno razpravo o tolmačenju nove ustave, pri kateri je sodelovalo tudi nekaj članov našega kolektiva in danes to zabavno prireditve, katere so se udeležili poleg naših dragih gostov tudi vsi člani našega kolektiva. Čutimo potrebo po sprostivni in obljudbam vam, da današnja prireditve ne bo takšna kot jo poznajo v Kölnu in Benetkah, marveč bo naša, naša — socialistična. Zato naj živi socialistični karneval! Če nimam prav, naj me tovariši dopolnijo...

Predsednik je počel močan aplavz in župan se je njegovemu govoru nasmejal tako od srca, da si je moral obrisati rosne oči.

Nedaleč od njih je pri mizi sedel čuden zakonski par. Kadar je spregovorila ona, je on stisnil glavo med ramena. Imel je smešen nos z očali in brki. Na nogah pa copate. Njegova družica je bila neprimerno obilnejša in tudi slišati jo je bilo večkrat.

Zdajle je stal pri njuni mizi natakari:

— Želite? je vprašal.

— Vprašajte mojo ženo, je odvrnil.

— No, le povej ti, saj si možki! je zarohnela.

— Meni malinovec z navadno vodo...

— To ti je dedec! Malinovec da boš pil na tak dan. Sram te bodi...

— Potlej pa prinesite steklenico vina, je dejal in počakal na reakcijo.

— Tak tako! Vino bi pil, ti pijandura. Plačam pa naj jaz. Imaš kaj denarja mogoče, za katerega ne vem?

Grozljivo se mu je približala.

— Saj veš, da nimam, dragica. Vsega sem ti izročil ob plači. Tudi natakari je že postajal nestrpen:

— Kaj naj prinesem?!

— Dragica, naroči ti, ji je možak jeel prigravarjati.

Izprsil se je, saj je dosegla svoje:

— Tak možak... Pha... Meni eno dvojno žganje, njemu pa čaj z limono.

Ko je natakari odšel, je on dejal: — Hvala dragica. Zelo si prijazen...

PRIHODNJIČ: Se vedno na pustni veselici! Se bo zvedelo od kod deklice, ki jo je Franček Frakelj našel mrtvo v postelji?!

BISER SREDI KRASA VILENCA

Zapis o kraski jami, ki je bila prva na svetu odprta za tuje turiste

Jugovzhodno od Divače pri vasi Lokve leži nekoč svetovno znana in zelo obiskovana kraska jama. Nekeč pravim zato, ker sedaj je malokdo ve zano, zato, ker jo je potisnila v ozadje še bolj znana Postonjska jama.

Toda pred 300 leti je bilo drugače. Postonjsko jamo so obiskovali le najbolj pogumni ljubitelji podzemeljskih lepôt. Vilenca pa je tedaj sprejela že prve turiste. V spominski knjigi, ki ji je uvod

napisal Jurij Ukmar piše: »Jama lokavska, svetovno podzemeljsko čudo, odprta pod vladjo cesarja Leopolda I... Iz tega lahko zaključimo, da je jamo videl že ta cesar, ko je leta 1660, obiskal Ljubo in Lokve na svoji poti iz Trsta proti Dunaju.

Prvi pisani dokument pa je iz leta 1709. To je darilna listina, s katero je tržaški plemič, grof Petacci, podaril jamo z vsemi dohodki lokavski cerkvi. Jama je bila v tistih časih zelo dobro obiskana. Do leta 1821, ni drugih podatkov o jami razen podatkov o dohodkih od jame, ki so v cerkvenih knjigah. Tako npr. piše: »Leta 1816

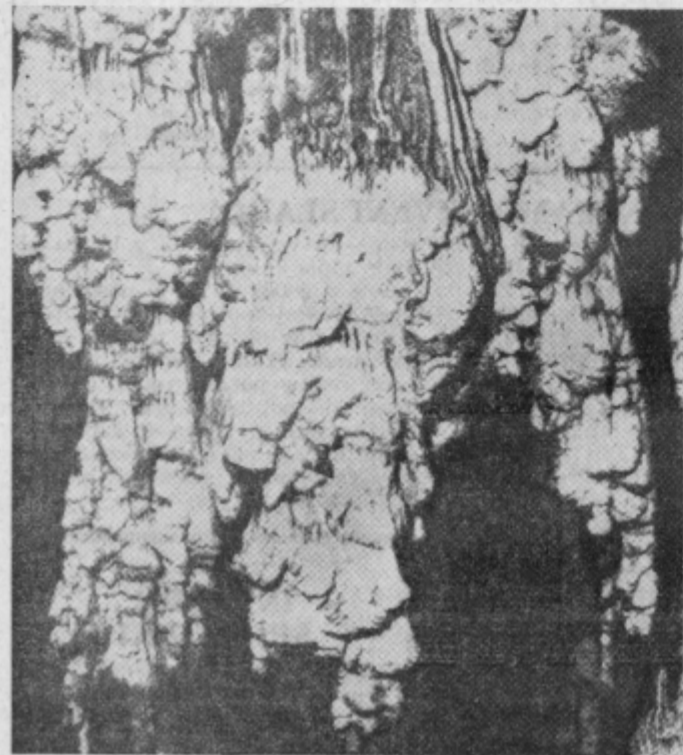
so dali tuji za obiske v jami goldinarjev, ko je krava koštala 16 goldinarjev, goska 4, kokoš pa 2 krajcarja.«

V ohranjeni spominski knjigi pa je od leta 1821 do 1889 nad 2.000 podpisov. To je za tiste čase, ko se ni bil tako razvit turistični promet in so bile prometne zveze slabe, zelo veliko. Obiskovali so jo razni ljudje: generali, poslanci, mornarji in drugi potniki, ki so prišli po morju do Trsta in nato v kočijah do jame.

Jama pa ni samo že dolgo znana, pač pa je tudi zelo lepa. Ze takoj ob vходу je velika plesna dvorana, v kateri so prirejali domačini ples. Nato se vije urejena in zavarovana pot še 900 metrov daleč med prekrasnimi kapniki, do največje znamenitosti jame, to je do ogromnega stalagmita, ki je med največjimi, če že ne največji na svetu sploh. Visok je okrog 30 metrov in ima ob vznožju obseg 18 metrov. Stoji v prekrasni dvorani, ki je 120 metrov pod površino zemlje. Jama se sicer nadaljuje še nekaj časa, toda ta del za turiste ni pristopen.

Razen teh pa ima jama še druge znamenitosti, ki si jih je vredno ogledati. Lansko leto so namreč sezanski jamarji jamo na novo uredili in poskrbeli tudi za primerno razsvetlavo. Na razpolago je vedno tudi vodnik, ki turistom jamo razkaže in jim pove njeno zgodovino.

Lojze Stepančič

BLAZINA, KI PREPREČUJE SPANJE

Do avtomobilske nesreče pride tudi, če voznik za volanom zaspi. Zaspi lahko celo od preveč enolične vožnje recimo po avtostradi. Zato je nekdo prišel na idejo, da bi to preprečil in svoj izum

razstavil na nürnbergski avtomobilski razstavi. Stvar je v tem: voznik ima pod brado majhno blazino. Takoj ko njegova glava zakinka, zvočec v blazini močno zavzvi in voznik se prebudi.

REKLI SO:

Za brezdelje je potreben pogum, kajti tedaj vidimo bistvo svojega jaza, za to pa je sposobno le malo ljudi.

Jean Cocteau

Slabe stvari, ki jih delajo ljudje, žive še po njihovi smrti, vsem ko se dobre pokopljejo z njimi.

Shakespeare

Če si predstavljamo ljudi takšne kot so, tedaj jih naredimo slabše. Toda če z njimi postopamo tako, kot da so taki, kakršni bi morali biti, tedaj šele jih vodimo po pravi poti.

J. W. Geothe

Tu je zlato zloženo v palicah in v »opekah«, kakršne vidimo na sliki. Vsakemu navadnemu zemljaku bi zadostovala ena sama opeka, saj je v njej toliko zlata, da bi zadostovalo za najbolj luksuzno hišo, najdražji avtomobil in še bi ostalo denarja za še in še... Ze nekajkrat so poskušali prav po vojaško izvežbani ganstariji vdreti v to »sveetišče«, toda niso se srečali samo s svinčeno točo, temveč s plinom, ognjem in vodo, vse to je povezano v svojtnem alarmni sistem.

MOŽ Z DVEMA OBRAZOMA

Erik Erikson, eden najspretnjših zavezniških agentov v drugi svetovni vojni, je opravljal svojo špijonažo s pomočjo cele vrste obveščevalcev, med katerimi so bili celo vidni gestapovci in člani nacionalistične stranke. Ko je ob neki priložnosti potoval skozi Nemčijo, je v Leipzigu srečal svojega nekdanjega znanca in velikega pristaša nacizma Schröderja s katerim se je pred desetimi leti žolčno sprl in mu skušal dokazati nečloveškost idej, ki jih je propagiral nacizam. Zdaj se je Erikson zbal, da ga Schröder ne bi prijavil gestapu, zato ga je v javni telefonski govornici enostavno ubil. Prav v tistem trenutku se je govorilnici približal policaj, ki je skušal ugotoviti, kaj se pravzaprav dogaja.

— Vidim, vidim, je rekel policaj. — Vam je potrebna kakšna pomoč?

— Ne, hvala, je rekel Erikson. — Sam mu bom kos. Takoj ko končan razgovor z njegovo ženo, ga bom odpeljal v hotel in ga iztrelnil.

— Ah, vi ste resnično dober prijatelj, je rekel policaj, ki ni z ničemer pokazal, da bi rad odšel.

Vtem ko je s svojim telesom pritiskal Schröderja ob steno in mu levo roko držal na ustih, je Erikson nadaljeval pogovor:

— Da, Gerta, Franz me je prisil, da ti sporočim, da je moral nujno na neko posebno

KOT RIBE NA SUHEM...

Kot ribe na suhem so se počutili prireditelji letošnje zimske olimpiade v Innsbrucku na Avstrijskem tiste dni pred začetkom svetovnega spopada asov snežnih in ledenih »poprišč«. Suho in vedro vreme jim je ponagajalo, da je kaj. Sonec je zlizalo sneg s strmih pobočij, padavin pa nobenih. Celih 117 let že ni bilo tako suhega januarja brez padavin. (To čuti-

mo pri nas ob vódovodnih pipah).

Prireditelji so na pomoč poklicali armado, ki je tokrat s koši »reševala« čast dežele. V koših so namreč vojaki nosili sneg na skakalnice, proge za slalom, smuk in bob steze. No med tekmovalci je bilo vreme prizanesljivo. Zapadel je nov sneg, ne veliko, pa vendarle.

-ec

konferenco, ki bo vsekakor trajala nekaj ur. Verjetno se bo vrnil malce okrogel.

Erikson se je obrnil k policaju, ki je še naprej stal ob govornici: — Vse je v redu. Sam bom poskrbel zanj. Lahko gladko odidete, kajti kadar ona prične govoriti, ni konca.

Potem je kar tako nadaljeval pogovor z Gerdo.

— Da, naravno. Kako kaj s teboj? Pa otroci?

Ponovno se je obrnil k policaju: — Zdaj bo pričela spraševati po svojih sorodnikih v Berlinu...

Erikson je začutil, da se Schröder premika in da nekaj momlja. — Prihaja k sebi, je rekel in mu močno pritisnil roko na usta.

Potem je nadaljeval pogovor: — Da, Gerta, Wilhelma sem videl pred nekaj tedni. Počuti se dobro.

Policaj se je obrnil in se pričel oddaljevati.

Eriksonu je bobnelo v glavi. Levo roko je še močneje pritisnil Schröderju na usta, z desno pa je iz njegovega žepa potegnil nož in mu ga zabodel v prsi. To ogromno telo se je še enkrat streslo.

»Bolje tako, da bom popolnoma gotov«, je pomislil in ga še nekajkrat zabodel.

Prislonil ga je na zid in se odmaknil. Telo je zdrsnilo na tla.

Komaj je bil za prvim vogalom, je Erikson začutil slabost in nemoč.

Ko se je vse bolj oddaljeval od kraja zločina, je občutil, da še vedno v rokah drži nož. (Dalje prihodnjič)

ZDRAVNIK ELEKTROTEHNIK

Avstralski zdravnik iz Melburna dr. Thomas Farel je fanatični elektrotehnik. Je celo nekaj izumil. Kadar se s svojim avtomobilom odpelje na vizite, ga sekretarka iz ordinacije lahko opozori na kak nujni primer in doktor se takoj vrne. Ta naprava se imenuje »telmar« in je narejena na osnovi radioaparata oziroma po sistemu več miniaturnih tranzistorjev. Naprava je povezana z avtomobilskim mehanizmom, tako da avtomobil v primeru nujnega poziva avtomatično poveča hitrost in zdravnik je toliko prej v ordinaciji. — Za izum se zanima neka elektronska tvrdka, ki ga bo najbrž serijsko proizvajala.

»IZBRUH« morale v Ameriki

Zadnja številka ameriške revije »TIME« se je precej jeznorito spravila nad moralo Američanov. Pri rahljanju morale so udeleženi pravcati trusti; od filma preko pornografskih knjižnih družb in revij pa vse do razglednic, reprodukcij in celo proizvodnje »leptic« iz šumeče gume v naravni velikosti. Nekaj »ocvirkov« iz tega sestavka:

Sociolog David Riesman meni, da okoli 20 odstotkov fantov v ZDA resnično smatra dekleta za osebnost, se »vsede in govori z njimi«.

Dekleta, ki v ZDA želijo

pristne prijateljske in moroda tudi intimnejše odnose s fanti, pri tem pa se izogibljajo biti predmet izkoriščanja se ravna po kratki N. A. T. O. To ni tista grozeča vojaška zveza temveč: »No Action, Talk Only«, kar v prevodu pomeni: Ne akcija, samo pogovor. Da je puritanstvo rodilo v Ameriki pravo nasprotje, pri čemer je seksualnost »kot šport« bržčas milejša oblika, je jasno. Čemu bi drugače obešali na velik zvon geslo: »Dekleta niso reči!«

V ZDA imate države, kjer se lahko čez noč ločite, pa spet države, kjer vaš poročilo in ne vprašajo za dokumente. Imate zakone, ki dovoljujejo tiho poligamijo (mnogoženstvo), imate detektivske družbe, ki vam za denar priskrbijo dokaz, da je vaš, sicer kristalno čist soprog, pohotnež, ženskar in še kaj hujšega.

Ali pa tole: V Clevelandu je bila mati obsojena na zaporno kazen, ker je svoji preživahni mladoletni hčeri razložila sistem važen za kontrolo rojstev, v nekaterih mestih pa negodnice lahko za denar kjerkoli kupijo kontracepcijska sredstva brez vprašanja kako in kaj.

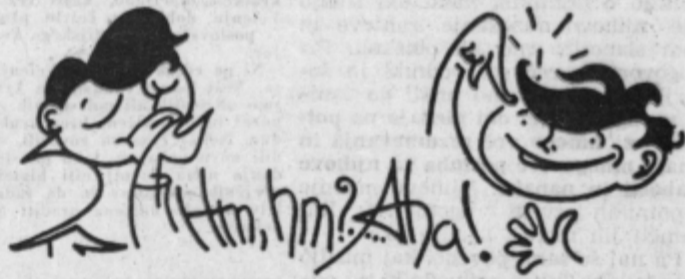
Zelo značilna je zaključna misel tega dolgega sestavka: — Dnevni Viktorianci (iz časov kraljice Viktorije) so vedeli mnogo povedati o ljubezni, toda malo jim je bilo znanega o spolnosti. Bil je čas, če bi moderni Američani, ki vedo toliko o spolnosti, začeli govoriti tudi o ljubezni...

Na zgornji sliki vidimo simbol ženskosti pokojno Marlyn Monroe. Njenemu izzivalnemu dekolteju postavljajo v protitež tudi dekolte, vendar v čisto drugačni, ne razburilivi temveč v spoštovanje vzbujajoči vlogi.

SODOBNA STANOVANJA

— Kaj počneš dragi?
— Skozi okno gledam, draga!

MALA KRŽANKA

VODORAVNO: 1. prepoved, zaprtje, 7. del psevdonima francoske pisateljice Anore Dupin-Dudevant, Chopinove prijateljice (George), 11. vladarjeva rezidenca, 12. mesto v Zahodni Nemčiji, rojstni kraj Karla Marxa, 14. kraj na Notranjskem, 15. del izotane njive, 16. mohamedanski bog, 17. lesen podpornik, 18. pojav na morskii gladini, 19. znameniti nemški sklada-

telj, eden največjih baročnih glasbenikov (Johann Sebastian), 20. naselje, 22. del naše denarne enote, 23. grofija v jugozahodni Angliji, 24. rudnik živega srebra v Sloveniji, eden največjih na svetu, 27. raket, 28. hišica za prodajanje časopisov ali tobaka, 29. znameniti ruski basnopisec, 30. mlinski žleb, 31. južni sadež.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11							12		13
14					15				
16					17				
18					19			20	21
				22			23		
24	25	26					27		
28							29		
							30		
									31

NAVPIČNO: 1. doktor, 2. izletniška točka blizu Beograda, 3. sportna trofeja, 4. listnato drevo in sad, 5. pregovor, 6. kemični znak za aktinij, 7. bojazen, 8. ime ameriškega skladatelja Hačaturjana, 9. vrsta, nabirek, 10. stari oče, 15. prostor za ogled umetniških in drugih dozočkov, 15. udarec z no-

go, 17. teža embalaže, 19. pripovedka, mit, 20. čolnarjev rekvizit, 21. ime pesnika Askercja, 22. žvižg, 23. gora v bližini Ljubljane, 25. hiter tek, 26. kubanski zunanji minister (Raul), 27. dragocena tekočina, 29. zaporedni črki v abecedi.